

MIC. # 5861 (RAB. 39)

SIFRE ZUTA.

SIFRE ZUTA, ELEH DEVATIM
ZUTA.

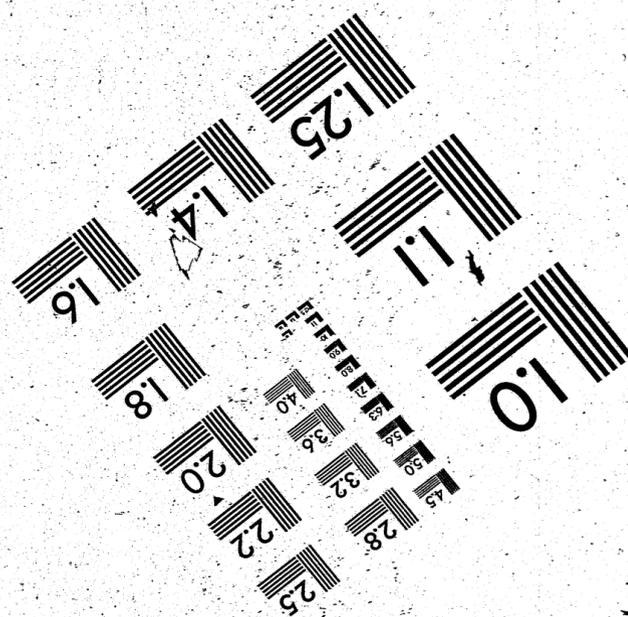
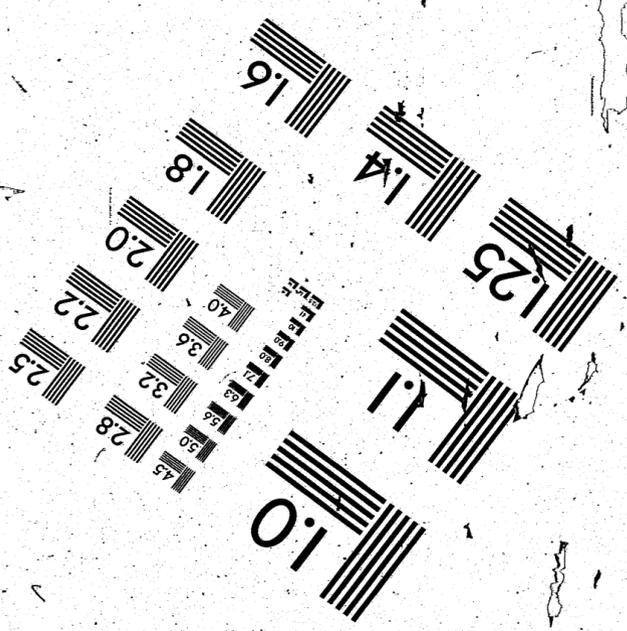
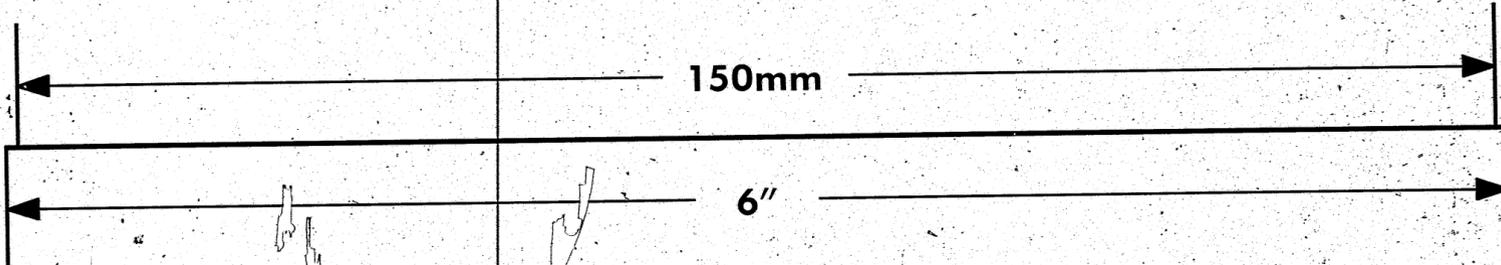
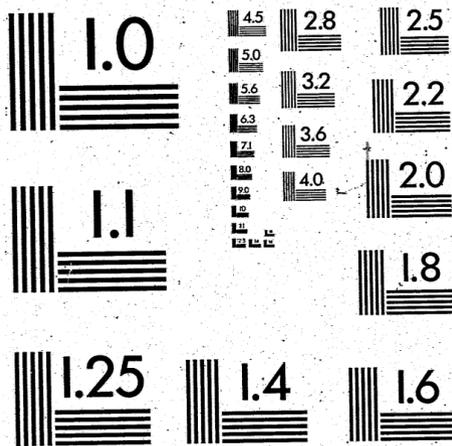
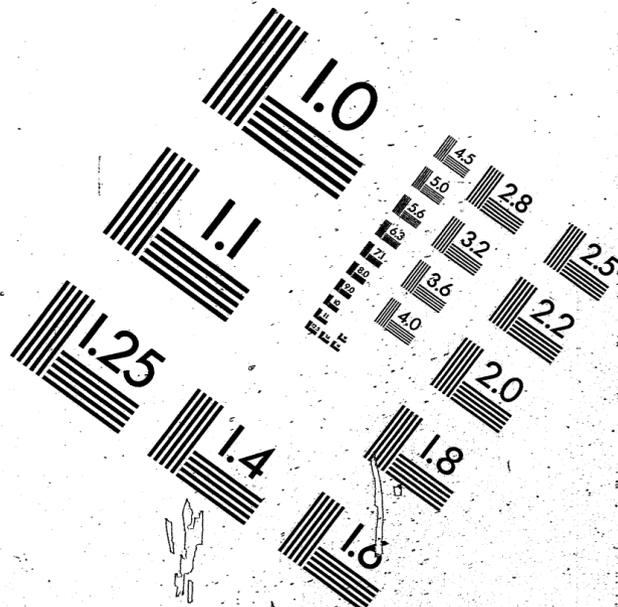
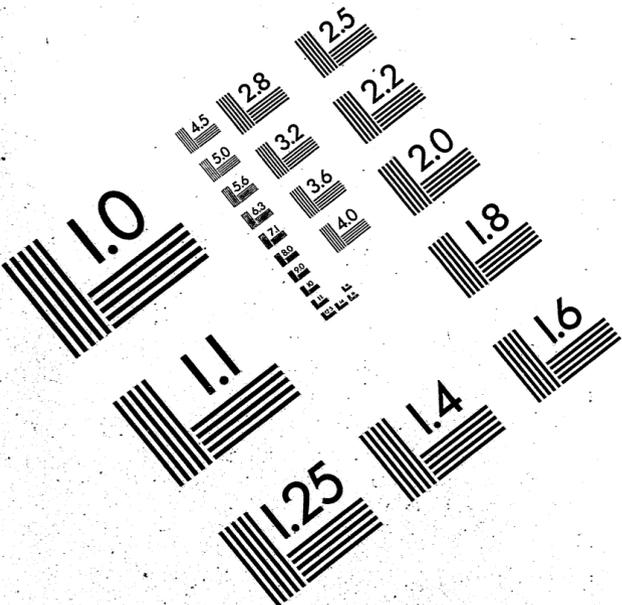
ספרי זוטא , אלה דברי זוטא.

[19--]

ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

IMAGE EVALUATION TEST TARGET QA-3

APPLIED IMAGE
 1653 E. MAIN STREET
 ROCHESTER, NY 14609
 TEL (716) 482-0300
 FAX (716) 488-5989

1
ספרי זוטא (ואה הצדדים זוטא)
כפי מה לבוא ממנו זיקוק למעון.

הצדקה
לאמיל זמזמרה נקרא זיקוק זלט ספרי זוטא, ופואם 42 זיקוק חלק זמזמרה

ופי הצדקה מן ס' צדדים נקרא אה הצדדים זוטא ופואם
זחלק צדדים חזק מן חמלה, פ' מ' זחלק זמזמרה, וז' קודם לו.
ואין א' ~~מאן~~ נקראת ספרי זוטא.

(ע"י זמזמרה)

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

03310

ס' תלם
ס' תלם

בזמן לאורך חלום אחרי לזכרה ואם אהבתי בשביל אחר
לזכרה תלמוד אחר והליב את אשמו כהאלו כלהוא
כהאלו מביאין עין חומל ואלט ואין מביאין על התלמודי כפי
ואת תלמודי אהבתי וחמלה חומל ואלט וחמילתי יוסף עין על
החומל וצד מחנך

צ' אהבתי ה' ח

ס' תלם
ס' תלם

אם אין אהבתי אז אהבתי מחנך ואין מחנך חן
אקטן. מאבד את הפעולות מפאן אחרו מלמדה
לזכרה כפי צרכי באתי. אלה יפתי כפי ליקצית את
אפתי. 12 כפי אהבתי למת עין אהבתי למת. וזכר הלן
אתה אחר אין מרבה הוא אשמו עין.

ה' ט

ס' תלם
ס' תלם

אם תרומה לפי קדש ועמה הידי צריכים סתמים
לאין מפורטין בסוף הזה ואת מה אין מרבה
הוא והחמיים והעולות והפירות ופדיון
כפי חמור ופדיון ה' בן.

ה' י

ס' תלם
ה' י

ואם את קדשן או יהיה קדשן ילמדו אהבתי אהבתי
ואהבתי כפי ולמתי קדשן כפי חסאת ואשמות אהבתי
זכירות אהבתי יתן. מתנת אהבתי ואין מתנת קטן מתנת
אין לי אלא מתנת אהבתי מתן אתה מרבה אהבתי ומרבה קטן אהבתי ואהבתי
אהבתי יתן כפי יידיה.

ה' יג (פ' סוטה)

ס' תלם
ס' תלם

צד א בן ילמדו ידי ילמדו מתן ואין מתן על ידי
תולדים או בן ילמדו כפי לעהב אהבתי אהבתי את
הערים.

ה' יד

לס

ולפי אהבתי על ידי אהבתי הוא מתן אהבתי ואין מתן על

ידי זמנה ולקח אהל יהוה את הקל לאתן אהל.
 והקיים אותה הפך אינה באה בתוך החסד. והסמיכה
 לפני ד' יפנה סויה הסורה, אי חסד יפול שלמה לא
 חסד ג' תלמוד ומה של חסד הא מה מצדה בקרחה
 ל חסד.

ס' תל' 3
33 ח' 3' 3'

יחזיקו בזבל לא מצא ה' אישנה אומה לך חסודים
 היה חוסרה אחד למטה מצדה ואחד למטה מצדה
 מה תלמוד ומה והסמיך ונתן ולא קיטעה ותערת
 והלמיד אותה הפך אין מלמדין לקי סויות פאחת ולא
 סורפן לת עשות ולא הורפין לך אנליס פאחת ולא
 מחויטין לנים פאחת. ואמה א האלה בלונג א הפנש
 וא הפנש בלונג.

ל' 30
33 ח' 3' 3'

ל' 30
33 ח' 3' 3'

ואם וא לטית סומא תחת איתך וחסוד אלת אחיו
 לסטר מאתיו ואמה חיות אחיו. יפול כל אלו לות
 תלמוד ומה תחת איתך את לביא תחת אילה לות
 ואין כל אלו לות תחת איתך וחסוד בת תלס לנים
 ויט אחד ליקנ אה וילקן אותה מתחת ידו.

ל' 30
33 ח' 3' 3'

והלמיד הפך את האלה שלזות האה הפול אה שלזות
 הדמין באה אחת והלמיד הפך וזמה שלזות האלה
 באה ואין שלזות בדמין באה. מה תלמוד ומה
 והלמיד הפך את האלה שלזות האה אט הלמיד
 שלזות הלא אט הלמיד באה לא ילא. ואמה
 הפך אלה פהס וחסוד: אלה ושלזות בתוך עתך

ל' 30
33 ח' 3' 3'

ד יו

ז יז

יח

ט

י

ד' כ"א

איפ"ה

ס' תל' 3

(ב און ע"י סב"ה להביא לט')

(אמ"ת 2 6)

למנוחה

ידי בריחה ולקח איתו רבועא את הקץ לאינו איתו.
 והקדים אותה הפך אינה באה בתוך המעל. והעמידה
 לפניו כי יפנה סוף הסורה. אי חסס יפול שלשה על
 חסס על תלמוד אומה שפלי חסס הא מה מדנה בקדמה
 על חסס.

סוף תלמוד
דברי רבי

ה יו
ז

יחזיקו בחבל על מעש ה' איננה אומה לעך חזוניהם
 היה חזוניה אחר למטה מדניה ואחר למטה מדניה

למ
דברי רבי

יח
ט

מה תלמוד אומה והעמידו זנתן ולא קיימתי ומערת.
 והלמיד אותה הפך אין מלמדין לתי סודות פאתת ולא
 סורפן לתי עשאת ולא הורפין לתי אנליס פאתת ולא
 מחויסין לתי פאתת. ואמר א האלה בלונת א הפנש
 וא הפנש בלונת.

למ
דברי רבי

סוף תלמוד

יח
י

ואמר או לטיט סומאה תחת אישך חסות אלת אחיו
 לסות מאחיו ואמר חיות אחיו יפול כל אלו לות
 תלמוד אומה תחת אישך את לביא תחת אילה לות
 ואין כל אלו לותת תחת אישך חסות בת תלס לתי
 ויוס אחר ליקנן זה וילקו אותה מתחת ידו.

למ
דברי רבי

(ב אלו ע"י סכח להביא למ)

(אמת 2 6)

ה כז

והלמיד הפך את האלה שלזוסת האה יפול אה שלזוסת
 הדמין באה אחת והלמיד הפך זומה שלזוסת האלה
 באה ואין שלזוסת בדמין באה. מה תלמוד אומה
 והלמיד הפך את האלה שלזוסת באה אמר הלמיד
 שלזוסת הלא אמר הלמיד באה לא ילא. (ד) ואמר
 הפך אלה פהס וחילת. אלה ואלזוסת בתוך עמר

למ
דברי רבי

איסכ

ישראל אף בזמנה למנוח אומר זאת אלה תחת אלה מה למנוח אומר
 אלה זכר הפרשה והיות אמתך אפרן עזבו גרועה וחוליה
 אפרן הדיוק מחזרת ונתנה אלהא בית מלכא ומחזה ונתנה
 ואמרו ואלמלא מלכה ואדמוי פלג דכחן ופרות לפתח אפרת
 וחלא ורבות טר הפסוקן לילת. האשנה שחסי למסון אומר
 אין מלקין את הפסוקות.

סוף תלמוד
 דף כח ע"ג

ד א וקד באיל מסן משיב לבוא שגליאות עון עז לא
 תלשך באלה ומתן אף באלה שגליאות עון אמת
 באלה בהיא תלא ענה. השם חפסא אומר הפי
 אלה שלתת מים ובין בידיה צפנות יתלו אלסר מתן
 לסופן אבונקא אחר זמן לנאמה באלה בהיא תלא ודומה
 חסי למסון אומר חלו הלסר היה בזכח לאילן אז בין
 במים בזקין אורה על אחר פתן לסיא יוזרת מן המקו
 הינה אומרת אחרונה אל תמתן מחסוא פנה לתית
 אז פסדו זי המים דומה לאין זין צוקר אפר נאמה והאלה
 בהיא תלא את עונה מיד.

סוף
 דף כח ע"ג

ב א והיה אז המלכה אננה אלסר אמה למסון בצדיק אז
 אפרת אלסר נחיות מימי ופא. אפי לנאמה קדול
 יהיה יעזל שקדולה אז יעשו בתע וזמספחים אל יתלו ואז
 ימחיס ואז יחולק באצמה ואז יתן סתנן בשלה ומתן לא
 תשלה אמת תע לא יעשוה על סאלן אין במלמס זלא
 תשלה אלא התע לבוא בשפיות לער זלי. מה בין תע
 אמפחים להתע מנה ומספחים מליחות. בז א בני

ילדו חיבה בתול ובחופה , ואחרת איבט חיבה המלכלל באצנה
 לייחוד מצות שלם החופף באצנה והנחת סמך : בני לילא
 נצחין נצירות ואין העצמים נצחין נצירות מפני להשן אמה לו
 ולמחן יין והוא לוקח אלה והוא מלאח וממא אחים והוא
 מיטמא . או בני שלחא פהס אהים אמסת איה איה להקות את
 העצמים . איה או אלה בני מוסי הגלילי אומה יפלה פליהלה גשה
 מפני להיה לי בצין ומה אמם במקום לאינו מופה נצחיה שלחן
 בהי הוא אומה איה נצחיה מקום לבוא מפה נצחיה אלתח
 אינו צין לימסור איה נצחיה . אמסת ואלה פי תצח
 נצח ואל פליציהנה גשה חי עקבא אומה יפולף איה הנצירה
 אז תבא מיטמא אחים והוא צין הוא ומה אמם במקום
 לאלה קטנים פעצוהים שפנת אז אלה צין נלים פאנלים
 מקום לאן אלה קטנים פעצוהים הנצחיה אינו צין לאן נעלה
 צין נלים פאנלים אמסת ואלה אז נפל אז יבא . איה פי
 יפואן פליפחיל . אנורה פהס אמחהה זאב איה מקצה הזומה
 שלם תלמוד אומה נצח . נאמה פאן נצח ונאמה לפן נצח מה נצח
 האמור פאן פי יפואן איה נצח האמור לפן פי יפואן . ומה
 נצח האמור לפן איתמה אלתח איה נצח האמור פאן אז תאחר
 אלתח . נצח אהיר נצח הוא נצירות בתוך נצירות ופיה צצין לאן
 יצור הואיל והנעדים אהמים אהבאת קרפן והנצירות גומחת
 אהבאת קרפן מה מצונו הנעדים לאמם נואז לו נעס בתוך נעס
 אינו גומס לו אהביא קרפן לנעס ליצא יצוי ראלון פן הנצירות
 לאמם נואזה לו נצירות בתוך נצירות איה גומחת לו ליביא

קרישן עד לילא האלן. וזלצ קלשן אתה אומר צדק ופול. אהיה
צדק הוא שן בקסן פליכט קרוזיס.

ל"ג
ל"ג
ל"ג

אייסי שן סקייבא אומר איהו נאמה ישלום היה פל יפל
זמלמס פלפוא אומר לחיס וישלום זמס הסען
מזמזי זיוולא מן השפן. אי חומן יפול אל חומן של
תמזי תלמוז אומר חומן יין בתור זמסוזל לאינן זנוין סעס.
צין לי אלא חומן יין מנן אל המסל חיס לתך ערזיס ופזאילן
תלמוז אומר מלמתי ומנן אל מלמתי זוסה תלמוז אומר מלמתי.
יפול או יתן על מנחן ופל משפתי ואו יחזק קטך השת תלמוז
אומר לא ילמז מלום לתנייה הוא עזרה ואינן עזרה מלום פל
אלה. יפול לאינן עזרה אלא שלתנייה ומנן אל זאפיה תלמוז אומר
וערזיס או יאפלי. אפי שייך זעזעל אין סחוקסי זעזעל ומנן אתה
אומר סחוקסי זאזכסה תלמוז אומר וערזיס לא יאפלי.

ל"ג
ל"ג
ל"ג

מי לניצה זאחן סמאה זכא לו זאחן סבורה יפול ישלח
וישלח פרע שני תלמוז אומר קדול ייפיה גזל פהס. יאמה
מת מה תלמוז אומר נפל להביא את גזס. יפול יטמא הוא על מת
מלום זפסל תלמוז אומר זאחו או יטמא אפל מטמא הוא אמת
מלום זפסל. יפול יטמא הוא על מת מלום זרחוקיס תלמוז
אומר זאחיו לא יטמא ומטמא על מת מלום זרחוקיס. יפול יטמא
על מת מלום זקרוזיס זפסל אפל לא יטמא על מת מלום זרחוקיס
זפסל תלמוז אומר זאחות. או יטמא זמטמא הוא על מת מלום
זרחוקיס זפסל. זאזינו זאחו זאחיו זאחות. או יטמא זפסל
פיה זנועז זלפיה. זחותס רייפה זזרה אמה לטימא זמת לטי.

ואת מה יוני מרשה בלצרה דהיינו והשואלת וחרו לאו צמ וחרי קז
 ע'נות ואזר מן המת ואזר מן החי ליל סוף שלח כראוי: ט' וז'
 צדקן על וזמור מניח לה נצרות שהאל.

6-

ופי ימות מת ארבות לנהל סוף הפית ואל המת.
 צמח פתאום על ארבות למת סוף צפונקו.
 וסמא האל יפה לאין הנזיה מלאך אלא פלקוז נאס
 צמת לאל ובלצרה ופזואלת וחרו או צמ וחרי קז
 ע'נות ואזר מן החי ואזר מן המת ליל סוף שלח כראוי
 פלמארה סמא סיפה אזה מן המת ואזר מן החי לאין סוף שלח
 כראוי סמא. וסמא סיפה קצית מן המת וקצית מן הנצח ומא
 תבוצ קקז. נצחו סיפה עלם פלמארה לילמא צמח וזמלא.

למ
 צמח
 למ

7-

וקדא את האלו יחזו איצו קדולה. שיום פהוא
 שיום לפיה. דהנה אי' יחזו וילום ימי נצרות.

למ
 צמח

2-

לפיזר. והפיא פכל וא איל. בן לנתו בן לנה ארצו ולא בן לנה
 אלני. אלמא הרי זה קנס. והמיס החאלוניס יפאו מפיל
 פוא אחרי צמ רשיסית. אחרי צמח ע'נות על מעס ספרו
 דא ימי חאלו על מצרד יפה לפוא סותה של אלו תלמוד אומה
 פי סמא נצרו סמא סותרת ואן פל און סותריס. רבי איזנה
 אומה צמא ליל אן אחוונס פוא סותה את החאלוניס ולא
 צמא. לאין אן אחוונס, רבי עקיפא אומה פימיס החאלוניס
 יפאו מה לצמח החאלוניס לליל יום. אחרי רבי עקיפא צנת
 אפי רבי איזנה אמ עלם פלמארה לאין סמא את הא צמ
 פאיל נציר מלאך על מעסו ואל מלאך רשיסית צמ לסמא את

האדם באה איתו ציון ליהא הנצח מהא על מעשה ואל חלואה . נצח
כי ואמר אי אכן צנן מקל וחומר ופולחנות אצל רבי יהושע אומר
א את הצדקה אמה אי חואה אכן אפקל ובהחמיה אכל מה אעלה
לצנן חרמיה על חלה אגע .

ב' אגמג - ב'

למט
צ' ח' י' כ"א
זאת תורת הנצח תורה אחת אכל הנצחיים להפיא
קרנן סומאה . יטל אה צמח תלמוד אמה זאת .
דמנן אמה מחסה הנצח נצחיות למלון תלמוד אמה זאת
מהי נצח . שיום ואן זלמה יפיא יפיאם שכל כפתו מפתן בין
שית למאי אומחיים נצחין אנצחות . זכית פול אומחיים אכן
נצחין למאן ינצה אהיון . אמחו אפת בית למאי מפני מה
אתם אומחיים שלא יאמר אפול מהל צפיות אכן איתו נצח
דפוא אמה נצח אכן נמלא חונס עליון אה מאלמה יין
דמחיסמא אמתם שלפא סעודה אחת .

ב' אגמג - ב'

למט
ח' י' כ"א
והפיא את קרנן אי מניצ לשמיה מקודל אלס . פשל
אחז ואל שניס אמה אחז ליהא הקדל אלס אחז . בן שניס
בן שניס בן שניס ואל בן שניס אלניס . ואלה ליהא
הקדלו אלס עולה . ופשה יפול שתיס אמה אחת או אמה אלא אחת .
אמה אחת אכן מהל שתי נצחות פאחז . בת שניה אעלה ואל שתי
שניה אלניס . וחסאת ליהא הקדלה אלס חסאת ואסל יפול שניס
אמה אחז או אמה אלא אחת אמה אחז מהל הוא על צמח אחז .
בן שניס אעלה ואל בן שניס אלניס . ואלומיס ליהא הקדל אלס למחיס
יפול מצוה ליהיא עסל . אכן אי אלא עסל מנין לאתה מחסה לאת פ
הפיא תלמוד אמה על וסל . סת מלגה סוות בולנות שלמן יפול

מקודלת

ליהא הקדל
בין ס' תלמוד
קמ' א' .

ג. -

וקח בסוף את הצדוד שלם לתבא לתמה. מן האיל
 ורבות את האיל לילק טלו. ונתן לו כפי הצדוד
 ופניו יטל שילכאל היה מניח ת"ו המקרים המקרים יניח אי
 אפילו לומר המקרים יניח לפי נאמה אן ואלו ואי אפילו
 אפילו לומר אן ואלו לפי נאמה המקרים יניח יטל יהו
 שולן למני² כפן תלמוד אומר המקרים יניח יטל יהו
 חלון כלמני כפן מליט אפן תלמוד אומר המקרים יניח
 יטל שילכאל היה מניח תלמוד אומר אן ואלו. אי אן ואלו
 אפילו ופניו היה מניח תלמוד אומר המקרים יניח אי אפילו אומר
 המקרים יניח לפי נאמה אן ואלו ואי אפילו אומר אן ואלו לפי
 נאמה המקרים יניח הא מה הצדוד^{מילימטר} שניר ומה אומר שניר
 וקח בסוף את הצדוד שלם מן האיל ופניו איל שנאמר כפן
 המקרים יניח כפן מניח² לו ידיו צדוד ומניח. ופניו בסוף
 אותה תנופה תנופה אחר ואל לתבא. ופניו לתבא
 תנופה לפניו מן המניח.

(ש"ס)
 ג' ס' תלמוד
 ג' ס' תלמוד
 ג' ס' תלמוד

מקרים - אן ואלו יניח יטל יהו

כ. -

זאת תורה הנציה תמה אחר אף הנציות לישיא
 קרפן להי תנופה שלמה וזכית שולמית יטל אף זמנה תלמוד
 אומר זאת. אלה ידנו קרפן זה האומר היי עלי נצירות
 לישיא לאל זהמות ויקום לו נצרו היי כקרפן אומר כצדק
 למולתן בקרפן כן מוסתין בלתי. כפי נצרו יטל כפי נצרו לאל
 יפחות ואל כפי נצרו לאל יוסיה אחרת מאלו אלה תלמי ידו כפי
 נצרו לאל יפחות ואל כפי נצרו לאל יוסיה. כן ישלם לו תורת
 שני נצרו זה הנציה הנציות כחל היי לפי למה לחולה אפן

(איוז אג עב) / (לסג יחיה)

ומתנת / הדברו מאור חלק ומתב / ינדובו / יהיו כחן אפי הוח
 וואך ז דוחה (איוז אג) ^{מגיס איה} ואן אזא לאג מתקנתין אפי הוח
 ואומה אין לוגם אמה ז / אמלפה תלפין / דגס אמה היה רבי למסון
 אומה גזול הלוגם לאג כחיות גלה ודגס מזנת מן חופי המאפים
 בקדוש סחוק הוא מזנת גלה ודגס לפוק אמלמה הוא הוף באולוסין
 זאזיונין וכלפוק אלגום אז הוף יחידיו מזנת לא בקדוש סחוק הוא
 כלפוק הוף אלגום הוא הוף זאזיונין ובאולוסין לנאמה אף אפי
 מלמלונה (צניא ז י) ואומה אולה לוגם כחמותיו היט מסעף אגזדיון
 (איוז כפ ג) ואומה רפף אגים חיסותים אפי לנאן זגס
 סיון בקדוש (לגס סח יח) וכלפוק הוף אמלמה איון הוף אזא יחידיו
 לנאמה פורה זכחת אגיו ומסותים אין איה את אגזותיך אגזו
 (ילעיה סג ג) אתה מולא תלפחה מזנה כחפז לא פחה אזא יחידיו
 לנאמה ואני הונן מפיא את כחפז חיסין / וכלפחה מזנה הפאפה
 אז פחה אזא יחידיו לנאמה ומלגם הפילג ז / אז פני ה באחיל (לסג יא)
 וכלפחה מאנל סגום אז פחה אזא יחידיו לנאמה ז / באמיה אז
 סגום ואל סמורה גפחית ואל אחת ז / מן הלמית / וכלפחה מן
 כחפחה אז פחה אזא יחידיו לנאמה ז / פחה ה זכורה / וכלפחה
 מן באמיה אז פחה אזא יחידיו לנאמה ז / הלוקי איהם (יבולע יא)
 ומסנתחיים אז פחה אזא יחידיו לנאמה וילן וואך ז / א מחנה
 אלה (מ"ג יס אה) צנה אחר חזים הוא הלוגם לפי מסלים
 זכיות למה אפיהם אפיון אז נין או לפרו אזא לוגם לנאמה
 ואתה תבוא א אבותך גלוגם ז / ופך אתה מולא זיסק אפיון
 לזיקל מן בקדוש סחוק הוא לוגם לנאמה ולגתי גלוגם א בית

(פראשית יג)

(לסג יט עב)

(למות יב ע)

ז (פראשית טו טא)

שפיתו וזעזעו ונלאו יריבו כעצ פתותיהן וזקדו על עמי האלהים.
 יבא אדם הלו אשר זאת הלכה בסי בן מנחם ואם או איך מנחם
 תאמר אומר ואני אזהרם בין חובים בין או חובים אני אזהרם
 בן הלכות.

זא

כלפייה אלה מולת את המלך היה מולתו מחוץ ונכנס
 כלפייה מפרקו מפרקו מנחם וירבא. לט דעות צד
 אין צד אלא קמחות לנאמר צדדים ופרזים (ילעיה סו ק) יבי למסן
 אומר אין צד אלא מוזות לנאמר ופריאו זנך בחץ (לעיה מסו קכ)
 יבי הלמסא אומר אין צד אלא מלויות. חצי נחמה אומר קצת
 לרקע. עשה על שני הנלמאים ולו' אחר מפני מה או פריאו חליל
 לנחמה וחלילן עשות היה מלך מתיחא למא ימות לוחו ל' אחר
 מן למא חלמר עשה ל' אחר מן נמלך אומר הלשט אין או
 חלק במלך. מן אתם אומר לשיטתו במקום לאין אחר מן בלוחים
 מת ולא אחר מן בעשות נלמחות אחרת ופיו לעזר את עזרת
 המלך היה מלך מתיחא למא עשה מן חוץ קדל ולרת על
 הנלמאים אחר או אלו אחרת על אחרים או ל' היית אומר למאמר
 אדם הם התקדשו מעלתן ופיה מלך מסחך אחרת מירב אחר או
 במקום קח מירב מאתם.

זב

ויאמר ז' אמה נלוא אחר אומר ~~קדל~~ [נ' אחר מלך]
 אחר בקדול שרף הוא לתקריבן אלו או נאמר א' מן מפר
 יקריב האלו נתן ענינם בנחלתן אחר ז' קדל למן ל' בקדול שרף
 הוא ופוא ראוי אדומד הלפניו ופוא יקריב האלו. עתה קריב קדול
 וזו קריב וקרען עתה עתים חסר וזו קריב עתים עתים

הייתה

זמנת היום האתה אילנה בית עמינדש אמרש לחנות ואם ארז
 יאנה יזמה מן אחיה נליס שנה רבן גדול לן זנה סגן כרונה
 זאבל אחז זל לן זנה ע אנות היום הוא אומה עזרה לבין
 זכאזי תמן זאת זנתל לאלה מצות הנה 12 זיר משה מה
 לזא הנה זיר זאב. מלך הנה מצמח עומד למתה ומה פה
 עמוז עמזים (זמזים רכח). מלך הנה מצמח פה ארה לנאמה
 פה ארה ארצה 12 (זמזמה י"ג). מלך הנה מצמח פניש א
 פניש לנאמה ורצה ז א מלה פניש א פניש (למחלה יא). זאב
 הנה מצמח עמו זעל לנאמה זעל זאזי עמינים (זמזמה רז ז). זאב
 הנה יוצר מה בקצול שרף הוא עתיד ורצה עמו לנאמה ויוצר
 זמח עמינין מלך אשחן ל מן מן לבוא יוצר מה המן מקרה
 ע לזמן כן הנה זאב יוצר מה בקצול שרף הוא עתיד
 ורצה עמו. זאב הנה מצמח עמו זל למה למה לנאמה ורצה
 לזמח רזי למחן אומה א מלה הנה מצמח עמו זל למה למה
 לנאמה ורצה מלה א א מלה מצמח עמו למה הנה ורצה
 זבוא מצמח עמו.

ז (שנה ז י)

ז (למ יו)

ז פ

זבוא מצמח עמו. זאת חננה המזח אין יוצר אס שיום לנאמה א
 שיום לבחז להשמידו זל הוא אומה זיהי שיום קלות
 מלה זמזים הנה פילוי אמח זל הוא אומה שיום המלח אנוח עדין
 הוצר תלי האמצע לזמן אומה פ זאת חננה המזח א
 שיום לנאמה זאב שיום לבחז אשמיד זל לבוא נמלח מזמח א
 אש בומה א מלח אמח המלח אש המלח זמזם זבוא אמח
 עדי אנו נמלח זמזם זבוא זל הוא בומה זאת מלח אהן זא

ז (יקרא ז א)

א (זכריות 3 טו) / (למנוח 2 פב)

בין שני יוסי הגלילי אומר לומר שכל אשה לכהן
אשר מן השלמים ושלמים את קולו וכל השלמים זכרות אומר
מה אין מקיים 221 מלה אף כן סוף לא אש יחד היה יחד
מן השלמים אפי' לך הפרויים ומצד סוף לנאמה מפי' לך

(כל זכרות)

הפרויים

א

זכרות אין יודע אם זכרות לכהן או זכרות
אשר שלם אמה יאמר לשם הנרות אשורת
אם אז אשורת יכל למה מלה פלה פתח אמה אשורת נה
תמיד אחר אחר יכל אפי' אז היה מלה פלה פתח אש
זכר הן מלה פלה פתח למוד אמה יאמר לשם הנרות
יחזק אחר אפי' אחר אחר ומה ליה אחר מלה פלה
מלה למוד אמה יאמר ומה ליה פלה הנרות מוסדות פלה
האמה למוד אמה אל מול פה המורה אף הוא אמה ופא יולע

פירוש אבות (פב)
פירוש אבות
פירוש אבות

מורה (זכריות 3 פב)

מקלה תעלה המורה מן הנרות ופירוש למוד
אמה תעלה יכל אם הלכות והמחנות למוד אמה היא
אם אפלה אמה היא לפי נאמה תעלה ואי אפלה אמה תעלה לפי
נאמה היא אחר למה המורה משה היא מן מקלה ומורה מה
מורה מלמלת ואפי' צד אף אף אמה את פ' הליכה לפי מלמלת
ואפי' צד ילאו הלכות והמחנות לפי נכנס וינצאין ומן אפי'
למורה מן הפי' אמה פ' צד צד סוף יעלה אמה מן הנרות
קנין ופסחים למוד יעלה אמה יכל אם הלכות והמחנות למוד
אמה אמה אפי' אפלה אמה אמה לפי נאמה יעלה ואי אפלה

פירוש אבות (פב) / (למנוח 2 פב)

ילתי ונתן מלפני ולקח. בה' כבוד מיוחדת לה' הבית. והבאת לחן
 ותחונת לה' ימי יהושע אומר הבאת לחן ותחונת איתך דחה את
 הלכות. ה' ימי אישערה אומר דחה הוא מן ודחה את התחת לחיטה
 לביא מלוח מארץ או נתיה בראש לה' מלוח לבנות או כל לק
 אחר אף ה' ימי יהושע ה' לחיטה לביא במקרה קודם שגזול תפוח
 לבתיה זה מלוח מארץ ואסס עם מלוח לבנות. אחר איה ימי אישערה מה
 זה יהושע אין צנן הלוח מחוזה ואן חוזה מחלות ולא הלוח מחלות
 לגזירה לוח וחונה מחוזה לגזירה לוח. נסתק ה' יהושע וקפח ה' סקפח
 אחר איה ה' מ' לבינה בראש האלון ואיחד יום לבינה לן גינת
 לבת עשרים פסח אומר אה' ל' לבינה לראש את הפסח. אחר איה
 ה' אישערה הוא עיקר דין את התחת לחיטה לביא מלוח מארץ
 או נתיה בראש בראש מלוח לבנות. אחר איה ה' ימי עקיבה
 אתה כופה ב' ואין סופר בן את אסרת בראש לביא מלוח
 לבנות או נאסוח לחיטה לביא מלוח מארץ. אחר איה ימי אישערה
 עקיבא אין אתה יפול לקפוח ב' ולוח מן לאמה תהיה בחוזה
 דחה את הלכת בחוזה דחה את האמחה אחר איה בראש ה'
 מועד לאו חוזה לחיטה. באהבה עשר יום (למ)
 חזל הזה בין הערבים באהבה מקומות הוא אומר בין הערבים
 יתול בערבן לן ערב ובערבן לן אחר ובערבן יתול כן היא
 לחיטת הפסח תלמוד אומר בין הערבים זה אחר בין הערבים
 לתת. או בערב מלחמה אחר הפסח הלילה בין הערבים. או בין
 הערבים בין הלחות אחת זרביעי בין הערבים זה אחר בין
 חלות איוס ופין איה בין לחונה לבנות ומחלה. כל ימות הלכה היה

זינה

(למ)

תמיד נלחם שלמנה ומחלה וקרש בתלם ומחלה שיש פסחיים היה
נלחם שלשם ומחלה וקרש בלמנה ומחלה ופסח אחריו. כזמן
לחם שיש פסח אפסות שיש לזבח חגי השלח אומר פסחיו בשר

לחם וקרש

לשתי רבי עקיבא אומר פסחיו בחול. חוקות בחוקתי חקתו
של חוקותיו מלפני זמנא מלפני זמן מלפניו אין זכר זרות
מה למד זכר זכר מלפניו. לה תמיד זכה בן לנפלאה של זרות
זכר מה למד זכר מלפניו מן הפסחין וכן השני אף של זרות ק.

(למנה י"ב)

למ (וישלו) אי אפסלו אומר היו מקריבין ליהי רבה נאמר הזבח

(זמנו ה' כה)

ומנה וזו/מאז לא היו מקריבין. ואי אפסלו אומר
לא היו מקריבין ליהי רבה נאמר וישלו פל אלה ביה הן
מה הזכר מאז ליהי רבה לא היה מקריב מלוא קרבנות לצור
אפסות לכה לבין ילדא זמנא ופסח השלח סמוך לו.

למ וא יקל אעלות הפסח ביום הבוא לזאת ביום נטמא

איים בן יבוצה אומר וא יקל אעלות מתקן היו עבד
אמר ופסח. רבי אבהו רבי לוחן אומר יקום היו
אעלות ביום שלאחריו מפני ליהי לילה והזבח.

(ט"ז)

ביום השלח
ביום חג

ויאמרו האנשים שזו למות היו. יהיה אלו הם מעלת זכרו
או בזכות נלוח ליהי. אנתון יחידים אנתון טמאים לפס

(י"ג כינוי זמנו רש"י) ואי מלחתי לים של פסח זה קאי חולין מן הילת המזרחא. אצל ס' זה רבי לין סמך קריב

אזכר אין מתקן או זכר וא מלוחין. זמנא את ליהי זמנא
בהפחת ואין לך בהפחת. זכר זמנא מלוחין זמנא אי אפסלו
אעלות. בתוך שני ילדא או ליהי מתקן בתוך שני ילדא או לאן

(ח)

מקליט אפסלו ושתיה אלא ליתקן שני הזכר. שזכו ואעלות רבי אבהו לזכר
שחכר זכר אחר רבי אבהו לזכר אחר על ידכר.

על חקת הפסח יחול אמת על לימד עשור אמת בקל

משפח
מ"ג

ט"ג

וזכר את היום היסודי היה צבית המטבחים. רבי איצה אומר
את לבוא צבית המטבחים חייב שיהיה. רבי סקידא אומר
על לבוא מן המורעים וחולן פסח מן הפחת. וחזן אלוהת הפסח פסח
למשפח קודם אלוהת הפסח. יתן לבוא חייב אחרת וחזן לא
אמה לחזן זה רבות לביה לט ונטמא ילד ולוק הילך או אית סהור
ונטמא ונכחה הנפל אה הילוך. הבייא כלביא יחידית. הבייא לא
אנסי לא לועגת אה מועצת. אפי להפיע היה לט ונטמא ילד ולוק
ונטמא הילך או אית סהור ונטמא אומה לאיתן שפחת יתן לאיתן שפסאות
ען אמה חסאו ילא האטל הבוא.

לש
35

האצרת ובה מה אצרת אה הועלר או אפרח את הפסח ע
ליצוק עליו צבית אה העה אה הועלר אה אפרח את הפסח
ע ליצוק עליו צבית אה אצרת אה העה אה אפרח את הפסח
העה את הילך אה העה אה העה אה אפרח את הפסח
תורה אמת יהיה רפס ואהיל.

משפח
ח ה"א
חולצות

אעשה בן מתיא אמה אמרתי תורה אהיות לוחני אמה פסח
מן המקלה צבית מן הקלה יפה מן החרף אפי לנאמה לתי
חולצות פסח חלה. יתן אה בן לא צבית אה יהיו פליחות טלמוד אמה
פסח צבית לטן פסח פליחות אה איתן פסח פליחות אפי לנאמה חולצות
פסח יתן את עולה אה אמה תעלה אמה אה אה אה
יהודה אמה לוחני אה אה חולצות לוחני אה אה אה אה
ליהו לוחני לוחני.

משפח
ח"ב

(כ"ג)

ונצטת אפי ה' אהיה נאמה פסח אמה אמה אמה אמה

(בגד ואצרת אהיל פסח ולי האצרת אהיל הוא זב אהיה וזב אהיה)
וזה פסח לוחני יס מט א אצרת אהיל --- וזה יא 2102

(לוחני יס מט)

(כ"א)

זמן האמור אמר הולכה וזמן האמור חן הולכה וזמן
 זמן הזה יום שש וזמן זה שבת וזמן זה יום ה' וזמן זה
 אל הרגלים. וזמן זה אל התמידים לאח מוצרים זה תמיד
 ותמיד. וזמן זה חזקת אל האל חזקת וזמן זה האל
 שנה. ותקנת שבתות ואז שלפניה. אל שבתות אל שבתות
 זמן זה שבתות אל זה שבתות פסח אל זה שבתות חן ה' וזמן זה
 זמן זה שבתות חן ה' שבתות חן ה'. יהיו חן ה' זמן זה
 זמן זה שבתות חן ה' זמן זה שבתות חן ה' חן ה' חן ה' חן ה'
 חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה'

חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה'

(חא)

זמן זה שבתות חן ה'
 חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה'
 חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה'
 חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה'
 חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה'

(חב)

(חג)

(חד) / (הא) / (הב)

זמן זה שבתות חן ה'
 חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה'
 חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה'
 חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה'
 חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה'

(הא)

זמן זה שבתות חן ה'
 חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה'
 חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה'
 חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה' חן ה'

זכור . זכור א שני מלוא ליהו לקול לקיים וזקתין נספנים אלמתי
 גויס ואלמתי מלשנים ואלמתיס הנמלכיס ואל ידי מי לפניך למתינ זכור .
 זכור א שני מלוא ליהו לקול לקיים וזקתין מלוא ליהו הפנים
 מוחין 12 חסאזתפגאס ומחתיפין ומוחין 12 את הסומות . זכור
 א שני מלוא ליהו לקול לקיים וזקתין ספנים ליהו הפנים
 מלוא 12 את חסאזתפין ומחתיפין וסולין 12 מנחות בית
 המוקד להתחמם כעצן . זכור א שני מלוא ליהו לקול לקיים
 וזקתין פתח חסאת ולסיה במלתיא ואל ידי פתח המאכזר ואל
 ידי מי לפניך וסלי חסאת בעודי אמתי וחסאת זכמה אמתי
 חובה כעצם ונצפה כחובה ואל ידי פתח זכור גויס הפנים מלוא
 וסליתי באיפה לו פתח זכור למתי ואל מתי פתח אתה תחתן .
 פי תבואו א באתי קול סוף סוף לא תבא ארתי . יתן פתח
 לבוא ארתי יהו תייפין . בקיים נספנים למחיה ארתי אמתי לא
 אמתי אלא אלה אן נתיא א רפס כאלה נתיא רפס אתם תייפין
 בקיים נספנים ואל מחיה ארתי . או אלה אן נתיא רפס אן לי אלא
 בית הבחירה מן לבנות זמה תלמודי אמה זכר מולכותפס
 לבנות זמה אן זכריי רבי ילמאז . רבי יקויבא אמתי יתן הסלו זמה
 בחובה ארתי ויקריפן סליה נספנים אמתי לא אמתי אלא אלה אן
 נתיא רפס כאלה אן נתיא רפס אתם סולין זמה ואל מחיה ארתי .
 סליה אן זכור אחר לינחון האייליס יקריפן הנספנים ואל זכרין לקריפן נספנים
 אייליס . יתן אס קריפן נספנים אייליס יהו פלמיס תלמודי אמה וסליה
 בית נוחו ליה אס סליה בית נוחו הנספנים זכרין ואל זכרין ליקריפן
 אייליס .

(16 ע) א ארתי מולכותפס

אמתי או אמתי

אומר לאט או הביא זכאל חזק וביטן בלאו יחי החזק הלוח
 אחר תעלה. ומנן ארבע אומר לאט או הביא זכאל הלך יביא
 בלאו ימות הלך הלוח אומר תקיים. וכן עד לאו בילאו עניים
 זבן יביא מלביאלו עניים זבן מנן הלוח אומר תעלה תקיים
 תקיים. ופי' לנאמר נסך אלה יפה על גבי האילנים יהו עליהם
 הלוח אומר נסך יהא אצלנו נסך אל יהא לומר נסך אלא יהא
 מסוף נסך איהא מסרם קיימא.

(תקייז'ה)

תלמוד
 ר"ט } פ' האצרות יעלה כרה א"ל הוא או יביא אלא עליונים
 למוסר. או מה אלה ללים עליון א"ל הוא או יביא
 אלא ללים עליון. הלוח אומר אקיים את לבוא רועה אקיים
 אקיים. יפה לבוא מביא רעור הלוח אומר את אלה אי איהא
 לומר את אלה לרעה נאמר אקיים ואי איהא אומר אקיים לרעה
 נאמר את אלה בא כ"ל רבי אשכנז בן יעקב אומר הלוח מביא
 ללים והיחוד ללים.

לס
 ופי' יזנה זה יפה זה לנתיביה אצל גוים זמזמנת ביים
 אחרת או אחרת. אלא אתך אמן ה' אלא עמכם מנחלים
 מנן אפ"ן אמרן באותה לעה אחרת או אלה בתעבב אדנותיכם
 הלוח לאינו כלאו אפ"ן זמזמנת עד ליביא איהלים קה"ל.

(16 י"ג)

לס
 י"ט } בקב"ל חוקה אחרת ארבות לך רעל עליה אזה הנה
 מנן היה רבי אשכנז אומר זה לנתיביה לך רמסית בק.
 רבי יהושע אומר אינו לך לביא תקיף לך. זה אל בשחם הנה ארבות
 על השרים. ויזנה ה' אל מלך ארבות אומר זכר אל בני ישראל
 בני ישראל חייבן זח"ה. או בני ישראל ארבות את בשחם איהם הנה

(16 י"ט)

(16 י"ט) (פ' חלה)

אחרת או אחרת

(716)

האשה לעולם לך קצין תסין וקצ אורז או קצ תרומה באמצע אין מלפנין
לפני נתתייב בחלה קצ ילן וקצ חזבל לעלפ זבזב זבזב ילמלא אומה

(716)

יסול מן האמצע וקפחיס אוסטין. האלית עריסותיפס יפול אף חסין
וקמת תלמוד אחר חלה. אי חלה יפול אף אסורה תלמוד אחר האלית
מן המזבח יעמוד ערימה ויכריט. האלית עריסותיפס לעפס חייבת
אבל לא גזיס אינה חייבת מפאן אמרו נפיי לענין או עיסה פסודה
מן החלה. נתקף לו בחתנה רצ לא זילגל חייב מלפאל פסוד. הסולה
עיסה עם הגזיס אסן של ילמלא פליסוד פסודה מן החלה.

(716)

תלמוד מראלית עריסותיפס אסן אומה לעפס חייבת ולל גזיס אינה
חייבת רבז אימז אהא אף אף מקייס האלית עריסותיפס
לעפס חייבת לו חיה אינה חייבת מפאן אמרו עיסת פלגיס לפסודיס
אולין ממנה חייבת בחלה ומערבין בה ומלמתיבין בה ומערבין עיה ומזמין
עיה ונאפית גיגט טוג ויולא בה מלוג חלה וחייב עיה מלגס חמין
וקחת בפפי מעלה וממאן סומאת אוקלין. ואסן אין הרועיס אוקלין
ממנה אינן חייבים בחלה זען תמן יפול ויולא מלגיס מנין אף
ילדורות אחרת תמן לוי תבונה אזרותיפס.

(716)

תלמו ופי תלמו אומה אסן לעפס באחת מל החלות
סוקפס אפיזי בהס. אסן לעפס של החלות סוקפס
אפיזי בהס אסן הפזתפס של החלות סוקפס אלעות באליגס
זפי תלמו באליגס סוקפס אפיזי בה תלמו ואז תלמו יפול לפוא
מדבר של החלות אחרת אסן מסין העדה נעלת שלגיה באחת
מל החלות דיבר ואז דיבר של החלות. אי איפטר אומה של
החלות לפני נאמר באחת ואי איפטר אומה לפני נאמר של

לס
232

והנשיא של עמ' ילל' לא יצדון שלשה יפול ליהו נצדון של עבודת צדק
 בפני עמ' תלמוד אחר ורבי הרבן של עבודת בני ישראל, מנחן ארבות
 גרמים נלמ' ועצמי' תלמוד אחר של עבודת בני ישראל ונסח אב' כי
 לעגה היא של לעגתו וחטאו אלמ' והביאו את קרנן אפ' יי משיאיו
 ב' חטאתם אפ' יי של לעגתם היה חטאתם שלעגתם מה שלעגתם

טל
 23
 מ"ג
 סכרי

שחנה ויצוי ותקופה וקריחה בפני' ולריפתה קצית הדילן אף חטאת
 (ונסח אין אי אלא אנשים נלמ' מנחן תלמוד אחר ונסח אפ' עבודת
 בני ישראל ואה' הגר בתוכו אפי' למעלה ביהרא צדיק אפי' את
 בגרמים וכל מקום למשיא את ישראל צדיק אפי' את בגרמים ואה'
 הגר בתוכו. כ' אפ' העם שלעגה אפ' את במלואו. לביה צדין
 צדור משיאין קרנן של כ' המלות ד' ומשיאין קרנן של עבודת אלוים)

(טו טז)

נסח { נסח אפ' עבודת וזה הגר לנתיביה עמ' העלם ליתרבה דמ'
 לנאמה וביה העלם אלה זה הגר אתו לט' תבנו נחלת
 זכ' יל אגמים נחלה באפ' ישראל ואינו היא נחלתו כ' כריתו. זה ארבות
 בגרמים, הגר ארבות נלי גרמים כ' אפ' העם היטה נלמ' ועצמי' שלעגה

אפי' משיא

נסח { אפי' תנאמה ושלן כ' בעצרה פ' בזמן לבוהו בית דין ושלן צדור בית
 דין משיאין פ' של יציי' יפול יחזרו יחידים ושלן לעיניה כ' אתר
 דאתר תלמוד אחר ואם נפל אחת תסא שלעגה החוסא שבני ע'לה'
 משיאה ואל החוסא עמ' הליפוח. יפול לאפ' אי אלא בזמן לוחו בית דין ושלן
 מחוזין בית דין משיאין של יציי' פ' יפול יציי' בית דין של יציי' בן
 יחזרו יחידים ופ' עמ' הליפוח. הוהו בית דין וסעו יצעו לסעו
 וחזרו צדור וביה אתר יפול נרפ' ב'הואתן לבוא צדור תלמוד אחר

אפי' עמ'

ואת נפול אחת תמטא זבני ע'למה משיאה ואז של הוראת בית דין
 ממטא את אלו לכן תאין בהוראת בית דין ואז אמט את את
 לבורה חפי עליו פבוראת בית דין לבוא משיא פ'לפוח תלמוד אורי ואם
 זבל אחת תמטא נפול אחת תמטא זבני ע'למה היא משיאה ואז של בורחית
 בית דין. שלצה פ'ר אמצ' . שלצה פ'ר אנוס שלצה לתבא שלצה מתבאה
 זדד ס'ו אז זנמן לתבואת לוז וס'ו מצי' תבואת לוז וס'ו אנוס תבואת
 מצי' וס'ו לוז תבואת מצי' וס'ו אנוס תבואת אנוס וס'ו לוז תבואת
 אנוס זה וס'ו מצי' . בית למאי אומה' יצדון של שלצה ואחר פ' ניצון
 של הצדון ושל האנוס . וזית הל' אומה' אס אין שלצה מתבאה זדד ס'ו
 הרי זה פטור . בת לנדה ילדה תבואת עזובת אלוים מכל החסאות
 ונקבשה בלעזרת בת לנדה . בת לנדה אעלמה ואז בת לנדה אלנטי .
 תבואת ליהא הקיף הקדלה אלס חסאות וכפ' הכפן ארבות יתדוים לבין
 בתכפ ללא חסאו עמקן לריכין כפ'ר יכל אס ב'ס'ו אז תכפ אבן
 תלמוד אומה בחסאה שלצה אפ' י' על שלצה ותמט אלס .

(ליבא קוק' הקדלה יין אל ד' ר' ז' ע'ו)

לס . ד'האזרת
 רכ' 3 (תוספתא)

(16 ע'ו) (תוספתא)

אז האזרת פ'ר אנוס אחת זה אלו הג' היס' הג' והיות נ'ל ג' היס' .

(16 א')

תלמט . ונפ'תה הנפ'ל ואז ה'למוד . ה'היא שלביא יחודיה . ה'היא ואז אנוסה
 ווא מופ'תת . ה'כ'ת תכ'ת עזובת אלוים קודם אל ה'פ'תת

(16 א')

לבתורה עונה זה ארבות ע'ל אוב או יצדון עונה זה א'ל לאתה מית' .

(16 א') (למאן ס'ו ת'ו ע'ו) (16 א')

תל'ן . ופי לאתה לזו א'ל תת'ן/י'ל א'ל לבין זכרוב אז תמלו מזבח ומס'ת
 מזבח ומס'ת א תמלו לבין זכרוב תלמוד אומה א'ל י'ל וזאת הא' ארבות

לי'לן מקום ופ'תה אומה ארבע אומה . ופ' מי לי'לן לי'לן או לבוליאן
 רוח רעה או ג'וים או מס'ין אין או א'ל ארבע אומה . י'ל א'ל

ישראל הוא שנתן לקטן למח אור השדו פוסט סוף ונכנס וזכרן להשדו
סומה אור הקטן אין פוסט סוף ונכנס

תולדות
לא 2

ואנן מוסרין אל מלכותי הנה שלמחה פ' מקום לבוא אומה
הנה הרי סוף למחה ואנן הנה אמת וזו שמעלה מן
הערימה ואתם בתרומת מעלה יסוף הנה אמת וזכרן למחז אומה אר
אחור מסתב אלי בן אלו לטען אפניפ וכן הוא אומה וזכרן אפן אפקדיטו
אקדלו וזו (דגיא פ) **ב**ואתם וזכרן אפן ילמחו את כבודתם אל זכר
המזבח מפני הנה האשנה הקטר אומה א דגים לא מזבח אא יבא אלא
זך וזכרן מחיית אפניפ אפניפ מסוף אמחו מקום הנה אומה
שית הכמות לטם זכרין יחוסים פניפ וזכריתם למח אפן
מזורזכרן למחז אומה עשורית מתנה מה מתנה דפייס אף עשורית
דפייס

זכר
מ
מכתי

(ואנן מוסרין) הנה שלמחה יל פנה זכר פייס (יבד ח)
יל לזכר אפן יסוף הנה ילמחו וזכרן למחז אומה

(יח 3)

ס תלמחו את כבודתם מזכר לשון קדשים אין מסוח אלא זכר
הכפונס אין אן אלא סוף קדשים קאס הנאליס אקדשים לאין
נאליס הנה למחז אומה אל זכה המזבח יסוף אף תבונה ותבונות מסלה
וחוב למחז אומה ומחית אפניפ מה שית אפניפ מיוחז דגיה לטח
אפניפ אדמת לזכר זכר לאפניפ אדמת לזכר עשורית מתנה
מקיל עשורית מתנה אפניפ מה זכר פניפ דייס אף זכר פניפ דייס
אז מה זכר אפניפ אלא זכר דייס וזכר אף זכר אלא זכר דייס
דייס וזכר אומה אף זכר אפניפ עשורית זכר אפניפ עשורית אומה פ'
אף לבוא נהן תבונה אף לבוא אפניפ פניפ מסוף אפניפ עשורית עשורית
זכר אפניפ תבונה פניפ מסוף אפניפ עשורית אומה אף אפניפ
פניפ אפניפ תבונה שלמה ואומה הקדשית תמיז לא למח נאליפ

וזוהי שכן הסחבים ואמר הקדמת תמוז ל שן הסחבים ומנן מסה
 זכרתי ארנותיך אחת שזאת מתה את פנותיך בא רצון
 אלה שזיהי הפך למחר וישן אחרי שזיהי ומסנן על שזיהי הן
 וזיהי שזיהי ויפן אלו שזיהי הפך החל (זיהי פו ית) יפן הוא אומר
 ומנן הוויז את שזיהי הוא אלו פן שזיהי (זיהי א וי) ופן הוא פן
 רצו והוא קדמוהו הרבה ולמלו אתמו אלו שן עקיימה מלוה
 יפון גדולה למחר שזאת מתה את.

(יחז)

והזו הקדמת יומת אשורה מיתה זידי למים וזיהי עקיימה מוטה אלו
 מיתה בית שן למחר ונוק שם ית מות יומת אשורה אלו מן

(יחז)

ז' (זיקרא פ' יו)

מלמתי תמונת למורה היא תמונתו תמונתו
 וזיהי ומורה משיד שרפתי זחית על שזאת אלו קדלי
 ימות השנה קדל רבות חטאת ואשם וזיהי למי לשון קדל רבות
 ת השנה ין נתתי למטה אשורה פן שנתך ין אשורה נפתח
 מית עליהן לרבות פחה ושמה שרופה ותקיעת חולותיה והקדלות
 חפץ חסי יוםי זחסי יהודה אומר אלו שנתך זחנות.

(יחז)

ז' (זיקרא פ' יו)

ופני השנה ין יל ין מתה אחת חוץ ממה שנתך ין זחסי עליה
 אלו השנות יפן אלו שנות הפסוקים תמוז אומר זיהי יהיה
 מקדל רבות שנה השנה קדל רבות שנה חטאת ואשם ולמי לשון
 שנה רבות שנה השנה מן פאל שנה אחת מתנת מן האשם אלו
 שנתך רבות למי הלחם ואחסי הפנים קחשני מנתת יפן מנה
 היא שחטת מה חטאת זאה על חטא אלו מנה זאה על חטא מנן
 תה אומר משה מנתך נצרה תמוז אומר אלו מנתת חטאת מנתת

Handwritten mark

ל'א
ה'א'ז

בשפוחי פ' אלה שארצ'א א' שיפוחי בני ישראל נפית זחית אלא
נפית א' הגויס ואל בתולשים. ומנן אתה מחסה זיפוחי

גויס תלמוד אמה פ' שיפוחי ~~א' שיפוחי~~ ~~א' שיפוחי~~ ~~א' שיפוחי~~

ל'א
ה'א'ז

פ'א חסא א'ל בל' א' פ'א חסא נפית זחית אלא א' חסא
ז'א'ן. י'א'ן לא'ן א' ל'נפית זחית א' ז'א'ן אלא מל'נפית

זחית א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן
א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן

פ'א חסא א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן
א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן

א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן
א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן

א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן
א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן

א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן
א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן

א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן
א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן

א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן
א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן

ל'א
ה'א'ז

א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן
א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן

א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן
א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן

א' ז'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן א'א'ן

י'א'ז

י'א'ז

אין לפסוק

יהי

זכור של לא תבדיל ייפול אסר הייה שסל מוסג אחר תלמוד אחר
 שפוח סג לא תבדיל אף זכור לוח זכור של זכור סג לא תבדיל
 לחיות היוללות עם המוקדלים או יפול לאף מחסה היוללות עם השפוח
 תלמוד אחר בסג זאת זכור תזכור אל המזבח
 זכור פיה לפני חלה זכור פיה לפני חלה והוא זכור הוא
 מזכירה ועולה לפני קדש השזול והזכירה ועולה לפני קדש אסר
 סל לפני חלה לפני קדש מקדש זין הוא לנפסול לפני חלה לפני קדש
 השזול וקל וחומר מה אסר קדש המקדש לפני זכור ויוללות לחולין
 שזול זין חלה זין קדש השזול לאין נפדין ויוללות לחולין אינו זין
 לנפסול זין חלה זין לא אסר אחרת שקדש מקדש לחולין חלה
 חלום פיהו נתיב וסמאן תאמה שקדש השזול לאין חסיפין חליהם
 פיהו נתיב וסמאן ולמדון קדש מקדש השזול ומה אסר
 קדש השזול לאין חסיפין חלה פיהו נתיב וסמאן אינו זין
 לנפסול חלה זין לא אסר אחרת שקדש השזול לאין נפדין ויוללות
 לחולין תאמה שקדש מקדש לפני נפדין ויוללות לחולין תלמוד אחר
 זכור פיה לפני חלה זכור פיה לפני חלה הואיל ואל שקדש מקדש
 מה לאין שקדש השזול ושקדש השזול מה לאין שקדש מקדש אל
 ידון זה מזה כהית הוא זכור לא שספך אף והחסף לפסוק

לפני חלה

לפני חלה

יהי פא (דבריהם יד פה, מקדש פיה)

שמואל מנחה
 אפי למחמה מקן לאל לפסוק אפי אין אנה יודע חילופים אנה
 אלף או חילופין תלמוד אחר אנה מה נחה אינה מחולקת
 חילופים אלף ואין חילופין חילופין חילופין חילופין חילופין
 לנפסול לפני אלף מה לאל במזבח ייפול אפי לפיה השזול

יח פ

כ

כ

כ

כ

תבא המעלה תלמוד לומר לומר יחלה מה נחלה אינה פוסקת אף מעלה
 אינו מותרת אלא אפי' לשמה המצודה היה כי אורחין לפי מה
 לשלם במצדה יתן כנס יחל ילראו אומר יהא מעלה לומר מצדדים
 מצודה ולומעין רבס אחרת ואל יקדשו עוד בני ילראו ואל
 יתן מפרץ לכן מקלסן לשון את המעלה אפי' רבס אומרים
 רבא המעלה לכן ואין מצדדים מצודה אחרת ואל יקדשו יתן
 מפרץ לרבי מקלסן מצדדים בני לוי על פירוש אפי' רבס אומרים
 רבי המעלה לכן ואין מצדדים מצודה אפי' בני אוי לאמה או אילן
 מעלה ולא מצדדים יתן לומעין או תלמוד אומר מצדדים רבס
 מצדדים למצדדים אין אומר בשל קרמו

תלמוד
בבא

אלה יריחו זקרא המעלה הזה אלס תבואה מה תבואה
 אלס בלס אף כי אלס בלס מה תבואה חייבין על מצודה
 מיתה אף כי חייבין על מצודה מיתה נתיי אומר יחלה אפי' לרבי
 רבס את המעלה אחרת רבס און רבס חוק מצדדים אין אף אף מצדדים
 מצד מנח אף מצדה בירצן מצדדים ללמל פסחים אחרת אף יחלה נחלה
 אפילו מצדה לשמחה. און אף סתמין לא יבא רבס נחלה מצדדים תלמוד
 אומר במת בני ילראו בלס פ' לשון ילראו מצדדים ולא בלס לכן מצדדים אפי'.

לס
בבא

תבואת כי מעלה כנס אומר לרבי קרואה תבואה והוא פרה
 נאמה ונחלס רבס תבואת רבס אף פדסן מה דפן מן המוסן
 מחרת מן היקד הפרט רבס חולסן אילראו רב דעה אף פדסן חולסן
 אילראו רב דעה יתן יהא מרביס מן התלולס על המחושה וכן המחושה
 על התלולס אחרת פדסן מן המוסן מה דפן מן המוסן ומחרת מן היקד
 המחושה רבס התלולס מן הקרקע אף פדסן יתן לרבי אפי' תבואה

אזתה מן המים ומעלה לקחו פרה מן הערביים ופיו קורין אותה
 צמת צמת ופיא כלי. וזאת. ליהולע בן צתרה אומה אפילו
 אתה זכאלה ואת עזבן עסול. רבי עקיבא אומה אפילו ילדה
 חכה קלטה ופזז ליער. אש אש שיו. לניג אתר עומא צמת
 עסול מפת לביא קמין קחת. הליתים ופאלן און פוסין עסול
 בקחנים. ופאפיוס בתי צב יגרה ואת עיח עזבן התי פסול.
 פרה לעזא עינה מלחה הין מביאין פסות אחות ומחזיקין
 צומה עומן את צומה עזא עינה לאת מפת התי צו קלטה
 ואת לאו פסול.

אלה או חיה של פוסן נתן חיה ידו וסחה מפתן אלה
 התי צו פסול. היתה עומת עזבן או סולח עמלה צו
 יורצת גירצה נתנה עזבן אסרה קלטה. סתם עין פסול
 קלטה עמוסה קלטה עכפה אנה בין קרנה התי צו פסול.
 עיחל חיה מפת בחמה ומפת בעצמות התי צו קלטה. עלה
 סנדקין שלפי לאו תחוק התי צו קלטה. לפי חיה סולח קלטה.
 חיה חיה צו אצת העלמם פסול לאו אצת העלמם קלטה.
 ונתתם אותה א ארצם יתו אף לצומות לארצם תאוד
 אומה אותה אותה המכה עזבן עזבן התי חנינא. אמה לו
 יינין ען המלואם ומה תאוד ומה לארצם אמה לו התי חנינא תמכין
 יונתן למחת דבר זה אילו לן ארצם עתרה היית אומה ארצם
 בן וארצם ילרא ומה תאוד ומה הפך המכה עזבן עזבן. אומה פסול
 את לאו את היל ענה באיזה אפול הפרה קלפות אמה לבס
 עזול אמה לו איה קלפות אא. לבן אמה לבס אן יאית את

נלם
גב

לסא
3

יט

כסוד היה צמר מונח על גבי תורה ואל גבי פתיחת ואל גבי מסוף לא זכרנו
 בית למחוי פוסקין וזית בל מחליטין ואחר יבא אל המחוק רבי למסין
 אומה נאמה פון ואחר זביאב ונאמה לפן ואחר זביאב/מה אחר זביאב
 לנאמה פון אחר זביאב הלמל וקוצב זביאב הלמל מפני סומא
 זמפני מצוה אל אחר זביאב לנאמה לפן אחר זביאב למל וקוצב
 זביאב למל מפני סומא ומפני מצוה.

(~~אם יבא אל המחוק רבי למסין~~) (אין א פ 3 ואחר זביאב המחוק)
 זביאב למל מפני סומא ומפני מצוה

זביאב למל מפני סומא ומפני מצוה
 זביאב למל מפני סומא ומפני מצוה
 זביאב למל מפני סומא ומפני מצוה

ואם איט ריבה נתן פצה ומחנה עשר מלוחה. או איט פיה אקל
 אחר פהו ארבות את בקלן. אמלמחב פילין בין סולין ביה סולין
 אומה במחללת וקוצבין אותה עפרות רבי למחין אומה של אפן רבי
 סקיבא אומה של אן וזור ביה נתן תחת האפן לביתג נלמחב זמרו
 עלוי חונות חולות חומה אל זו כעצ חומה של זו מפני קצר התבוא
 פילין בין סולין חוקים אותה לללם חוקים מתחייב ליל זחונות
 חסותמין אותה ומחוקין ללל לפי המלמחות ומניחין ליל זביאב השית
 חייב מה לנאמה ואם איט פהו ופניה אומה אפני מחוק הלח
 זביאב במחוק הלחא ופיה לעזת זומה. אחרו בעס את לאו
 לחה ברי ללמח מי חסאת ונלמח זביאב מחקלן אמח אומה אמה
 רבי ארצו לפי נאמה למלמחתי לזי נצה פלמח למחויב ביה מי
 נצה ופלמח למחויב אינב מי נצה. לעזת עני הלחא למלמחתי
 ליהו מלמחתי אומה מוסריב אותה לאבס נאמן ופוא מלמחתי אלא
 למחויב לחה הפל נאמן על פהת הקוצב ואל החסאת. זן עז עז
 אומה ופיה למלמחתי אינה רועה עזרה. אפי לנאמה זנץ עלין
 חייב חייב יפול אפי על החייב או למחויב על האפר אמה לחי נצה
 על החייב תן נצה. חסאת ביה מוסלן עזרה ומנין אל זביאב

חונות חולות חומה

והמלך תחלה סבור הן סבור ומצד לט ונטא נש דהס טמא
 את קולס בהי דה אומר וכו'. קשה לביא מלאה מלקין סבורים ואחריו
 טמאים ומנחיים אז גפי טמא ופעם לא תבונה נתן עליה ולבוא מלקים
 אז גפי הקשרה נטאן באחורי קשרה נפלו אז בטמא וטמאובו חזרה
 בטמא וטמאה את הפעם בהי הפעם אומה אטמאן וכו'.
 וכו' אלה יש בחל חזק פה אלה לבנות בתוך מדיה ומנח חמה ללוחה
 ידה בתוך מדיה לביא טמאה תלמוד אומר הנוגש. יפה ל בימים להחמה
 טמאה אז האלה טמאה אחרת הוא יתחטא פה אז הנוגש שמת
 פה נוגש שליטין ובלפניהו בזמן לפניהו. יפה לאין מרבה שלשה
 להס מחוזקים תלמוד אומר טמא. הנוגש שמת יפול ל לבוא
 אחרת לוב שמת יפול לא טמא זכר לבוא אצל טמא זכר של
 לטן מלין פעולה מן הלחן טמא תלמוד שמת בא מה בדבר
 אחר לריפה הפעם משה אחרו פזית מן המת טמא לטן הוא
 תמות ילדיה. אין אי הנוגש זכרית מן המת ומנח אז הנוגש
 בעלם תלמוד אומר או בעלם יפול לא טמא ל לבוא אצל טמא.
 שפעולה לטן עלם פלסורה אחרת לוב בעלם הא מה בדבר אחר לריפה
 הפעם משה אחרו עלם פלסורה טמא שמש ופמלא. אין אי הנוגש
 בעלם מן המת ומנח אז הנוגש שזס תלמוד אומר או שזס יפול ל לבוא
 אחר ^{אמת} לוב פמה הוא זמון לא שזס לעזרו ^{לדין} שזעית ^{לדין} ומנח אמת
 שזס תזוסה תלמוד אומר נפל. יפול שזס תזוסה ממת אחר מנח שזס
 תזוסה מנח מתים תלמוד אומר נפליות. ומנח אתה מהנה שזס קול
 פול תלמוד אומר נפליות יפול לאין מרבה לחמה והלך לו אין לא אחרת
 אלא כי ימות. הני למחן אומר תיעית מן המת ולמחית מן המת

יט' יו' (אולי מקומו של זה המאמר באקמל)
 סוף אקמל שמוצא בתפילי כדמי לורה ז'

יט' יו' (אולי מקומו של זה המאמר באקמל)
 סוף אקמל שמוצא בתפילי כדמי לורה ז'

~~יט' יו' (אולי מקומו של זה המאמר באקמל) סוף אקמל שמוצא בתפילי כדמי לורה ז'~~

נחמה אז ל' שלמה

שכלל זה שנה נשאל מזה ומה גם הפייעת זהו גם תבונה. וז"ל ארבעה
 בן יהודה אהל ברחוק אומה היה הוא קצת זהמה וקצת כתי איזבו
 גם תבונה צ"ל שצחו לותת ונמלא תחבון ונמלא תחבון הפיעת
 גם מלכה ופחת לצחו נוסף ונמלא תחבון הפיעת גם אינו
 אינו מלכה. ופי יהודה אומה תלוף הדפחיס הלועת אינו
 מלכה והפועל מלכה. אין במלכה ליטמא פחת אלא זארי
 ומען אלו במלא תלמוד אומה וטמא לשנת ימים ארבות וטמא
 לשנת ימים ארבות ליטמא במלא צדדי ופי ארבעה בן מתבא.
 אמר לו הפי למען בן פנים אינו למך ומה אם נפלה לאינו
 מטמא זארי הרי היא מטמא במלא פחת לבוא מטמא זארי
 אינו צ"ל ליפא מטמא במלא. אמר לו ופי ארבעה בן מתבא מה מלא
 נפלה עד כעת אלו מלא מת עד הסוף. אמר לו למען בן פנים
 אחר להודות לפחת מטמא במלא פחת מטמא במלא וזמלא
 ונפלה. מטמא במלא אס חקה תורה מלא נפלה ממעסה
 צ"ל הוא לנתק מלא פחת ממעסו אמר לו ופי ארבעה בן מתבא וזלבי
 מלכדי נפלה אי איפלה אפיות זוא וזארי הפיעת מטמא יט
 זארי ואין מטמא במלא אלו אתה א תתמה על הנפלה לארי על
 פי למטמא זארי או מטמא במלא תלמוד אומה וטמא לשנת ימים ארבות
 למטמא במלא.

נפלה זארי

מטמא במלא

יט"ז

[סג] הוא יתמא לו יפול צדק אמת תלמוד אומה זיוס הלילה. אי זלמה
 יפול חסדי אחר אמת שלמים. אי שלמים יפול חסדי לניס לא
 אמת אלא זלמה. יפול תבא הזאת קבוסה זיוס אכל הזאת שלמים
 תבא קבוסה זלמה וזארי צ"ל הוא נפחה הזאה זלמה ונפחה הזאה זלמים

(קבוסה נפלה זלמה)

מה מלפני שבצאת לילה קדשה ביום אף הצאת לשיעור תבא קדשה ביום
 קל וחומר ומה אם לילה לאין הצאת פלגה עד לתפילתה אחרת
 ביום הצאת קדשה ביום לשיעור שבצאת פלגה עד לא תפילתה
 אחרת אין בין ליבא הצאת קדשה ביום לא אם אחרת בלילה
 לבוא סמוך לשמחה תמחה בלשיעור לאין סמוך לשמחה אלא סמוך
 ופלגה אחרת או אחרת אלא ביום בלשיעור ויחזק לילה מלשיעור
 הואל ונחמה הצאה בלילה ובלשיעור מה מלפני להצאת לילה לשיעור
 קדשה ביום אף הצאת לילה קדשה ביום וקל וחומר ומה אם אף
 הצאת לשיעור לבוא סמוך לשמחה הצאת קדשה ביום לילה לאין
 הצאת סמוך לשמחה אין בין ליבא הצאת קדשה ביום לא אם
 אחרת בלשיעור שבצאת פלגה עד לא תפילתה אחרת תמחה
 בלילה לאין הצאת פלגה עד לתפילתה אחרת לא אחרת
 אלא ביום בלילה הוא יתבטא לו ביום בלילה יפול סמוך לחמה
 אחרת לנע ביום בלילה אם חזק לילה לבוא סמוך לחמה פנה
 חזק הא מה אין מקיים לילה אפילו חזק מן החמה יפול הצאת
 לילה תבא החוקה מן החמה אצל הצאת לשיעור תבא סמוך ללילה
 אחרת לנע בלשיעור אם חזק לשיעור לבוא סמוך ללילה פנה חזק חזק
 הא מה אין מקיים לשיעור אפילו חזק מן בלילה יפול לא הוצה
 סבור אחרת אם לא יתבטא לא יבא . יפול לבא ואפילו צריקה
 וחטוי אחרת מי נצב לא צורק אין צריקה אחרת יך ואז חטוי יפול
 לבא אפילו חטוי צריקה אחרת ונצב סבור וחטוי ביום בלשיעור
 שבצאת לשיעור הוא סבור ואין סבור באמצע .

לא איבד לילה לשיעור

לא איבד

ועוד

צאת התורה חזק כי ימות שאכל אם חזק חזק

תלמי
האז 2

ומה את מקיים אדם והפירות זכה אחת לישמע פתח לשם את
 מה את מחסה של צדקה והפירות ומה זה עולמות
 ואזהר מן המת ואזהר מן החי ליל וליון זלה פראני והוז עולמות
 והוז זניו והוז מנין ומוז בשורה התי אלו משמאין במעש ובחילא ובאח.
 ואלו משמאין במעש ובחילא ואין משמאין שאכל עלם שלמה ואח.
 גשמים ובית בפרס ואזהר מן המת ואזהר מן החי לאין חילא זלה
 פראני של צדקה והפירות לחסו. פתח חסו של צדקה בית למא
 אומר לתי חילת ובית הילל אומר חילא אחת ובפירות בית
 למאי אומר מאן מקדיון ובית הילל אומר מאן מקדיון לא ללכה
 להוא פונדיון האילקי ופסל נידונה ומאן עקבילא עזא להווי
 בזוא והבזופק משמא במעש ובאח ואינו משמא במעש. פתח בשא
 אל באח איצבו לשאין ה ומשיאן אלו צד באח לשאין ה ומשיאן
 אלו. אמרו מרובת היא האלה את הנפא בשופא בפרות טפת.
 בשא אל באח ליל ה בית זיאה בית זיאת משמא מאחורין.
 אמר קורח את בשא אל באח יתח מחוק תלמוד ומה ופת אלה
 באח. אי ופת אלה באח זתו מנין אפילו במקליה תלמוד ומה אמר
 באח מה האח זמן לבמת בתוך שמש ואז זמן לפרק חלם.
 מה אהל סתום הנהגה 12 מיל לזבין שמש אהל קרה סתום הנהגה 12
 מיל לזבין שמש. ומה יוסי אומר לפי שנאמר הנהגה בקרה יתו אהל קרה
 חזל אחר שוש בקרה. אמה אה רבי עקיבא אי איהל אמה בקרה חזל
 אלא בקרה לבמת 12 שנאמר והנה עת באח זמן לבמת
 בתוך ואז זמן לפרק. זאת התורה ואז תורת האל תורת
 פתח המאפיק את מה את מחסה השמים הפירות והמטרות בתפוח

אלכה? עין אמת הנהגה קרה. סתום המתחיל לבוא אורה
 נידונה ז' לשם מקום.

נחם, אהל קרה ופח.

לבוא בתוך הבית מן אפיקו בתוך משופה תלמוד אומר עלי יפה
 בזמן לבוא בתוך משופה בתוך אורה לא חפית מן תלמוד אומר
 עלי מן אהב מחסה מן צד שלפה שלפה ושלפה שלפה
 וזנות וזנות תלמוד אומר פתח פתח ולתקן לתן פתח
 מן אחר פתח פתח מאור בתורה לישורו פתח מקדש גדול
 לא ילך אלו בן ליהי המאור השולל פתח ביתו לפני ביתו בית
 אין חפזת אלהים את הקול והצדק את הנה לישורו פתח
 פתח וזנות גדלת עד ליהיה חזק מן מלחמה בין מלחמה מן
 מן הלבדן או לפתח פתח או לפתח פתח הוא מן מן
 לישורו פתח לבוא בבית למאני. ובית ה' אומר פתח פתח
 פתח לזנות לישורו מן אהיה בבית ה' פתח ה' עקיבא
 אומר פתח פתח. גרדי למחא מן קנה וקנה או לאיספה
 לישורו פתח לבוא בבית למאני. ובית ה' אומר פתח פתח
 פתח אומר לפן בית ה' למאני חנה גדלת מן. אומר
 לפן בית למאני פתח פתח. אומר מן פתח לזה עליו ולתקן
 לזה עליו ולתקן בתי פתח לחיובם לזה או לאפיקו מן
 לישורו פתח לבוא בבית למאני. ובית ה' אומר פתח פתח.
 מן לביה פתח בתוך ולמה זו פתח לבוא וזמן לפתח מן
 לישורו פתח פתח. תוך לתיקן מן לישורו מן חנה פתח פתח
 בבית למאני. ובית ה' אומר מן פתח. דוק נקד מן
 לישורו מן לבוא דוק נקד מן לבוא מן פתח. מן חנה פתח
 לתיקן לישורו מן מן לישורו מן לבוא מן פתח מן האמל
 אין נקד. מן למחא אומר מן האמל נקד מן לבוא מן אין נקד.

לתיקן?

כדי יין ופני למן ופסו ספחין ברי אלו פ' לבו. רבן למוסן
בן גמליאל אומר הואיל ונאמח למיד פתח מה אץ מקיימ פתח
ארבות את הסרוק.

לכל הסדוק.

(בסיוק יד)

יט י

תלפ"ג
אין במלמח אלא אצט מאביל על חת טמא ומנץ אט
מאביל לפאביל חין המת תלמוד למה וטמא^{כנס} לשנת ימים
פני הלצה זה פתח לקבר. אלא יגס ארבות הסדוק אחר צופק
שוא חרב בחול לצדק להרע. בחרב פה אלה להמת שטר
משה ומנץ אץ חמא לפולטה יזה אתך מרה לן אלה תבא טמא
אמר קרא אלה יגס פה אזה מלום מזה ואין טמא מלום מלא
צברי רבי אהרן איצט רבי יהושע אומר הוול טמא מלום מלא
מקל וחומר אן אט אמרת בנפלה לפיא טמא מלא אחר
פחילה תמא שוא לאין טמא מלא אחר פחילה. אמר
רבי יהושע והלא אפ"ה היתב על פתחו ל קבר מבו אחר או הפד
ה סופתך מה היא אט יל לה פתח הרי זו טבורה אט לאוהרי
זו טמא. נסתק רבי יהושע קבלן רבי עקיבא אחר לן אתה אומר
את מ' הנתב תרה טומאת מזה טומאת מלא לא. ליל הרצה
טמא^א מזה ואין טמא מלא ואט טמא הוול מזה מרובה
טמא מלא ממוס. אמר לן את מ' הנתב תרה טומאת מלא
או אפל אומר אץ לרנתב תרה טמא מומאת אפל לפרצה
טמא^א מלא ואין טמא מלא אט טמא הוול מזה ממוס או
טמא מלא מומה. הולנתב על יצק יצק הולט על יצק אט אץ
מליק ופלצט לא תרבור זי. הבית להמת שטר מבו אחר לן טמא
המוסר ידו על המלקול מבו אחר לן טמא על הקנף והסיס. ופחו זה

כדי נלכ פני אמן אט מ' טמא מזה לפרד. דמור קמחור לבלן (ה' טמוזים אומר) ודין לין לורה רביסית.

דמולט?

או זילתו פיה וקטן אמתת פהו רביות את בקטן אמתו מסודות האלה את בקטן
 והוא מזה אצל לא תשובו את באנו ונתן לו את שלח ונתנה לו הזייתו פסוקה
 [למ] וזו כל הפתים כזה אצט נעק שפיתו נוגעים שנת ליגעו שפיתו אחת יטו
 הייה רבי עקיבא אומר חמלה מטמאין שנת ארבעה טמאין אומאת לשנה
 ואחר טמא אומאת ערפ פילה לנית אצט הנוגע שנת טמא אומאת
 לשנה אצט ~~הנוגע~~ טמא אומאת ערפ אצט זין הפתים גורמים
 ארבעה אומאת ופתים באצט גורמים לילה אומאת אצט באצט
 גורמים לנית לאומאת, חומה באצט משפיתו ופתים מפאצט לפתים
 לילה ואצט לנית חומה באצט לל צמן לפוא באמצע הס ארבעה
 אינו באמצע הס לילה רבי יוסי אומר ל מטמא צט אומאת ערפ אביר
 צט חוץ מפתים.

[למ] והנה הסודו של הטמא ל מטמאין אין מקטין הזייה צט
 חוץ
 וצות נקבות ונקבות. והנה הסודו של הטמא ולא צצמן לא
 צמרון נקבות של הטמא, ומהו צמית ופהו צצט מה ערפ לפוא צצ
 חוץ אצט הוא פליטא פוא צמית ופהו.

[למ] ומזה מי הנזה מים לבן ראון לנדו מטמא אצט מטמא
 חוץ
 צצצים ולא מים לאין זין פצי הזייה ומה אין מקיים הנוגע
 צמי הנזה חמה מי חמאת ליל זין פצי הזייה לבן מטמאין צצט ומטמא
 הנוגע והנוגע חמה מי חמאת לאין צקצצי הזייה לבן מטמאין צצט אצל
 לא צמלא. העיד רבי חנינא מלום חמלה זקנים לצא מיהודה ואמר
 מי חמאת לשלן מצוות ונטמא באצט הסומאה מטמאין את הפתן ואת
 תבואתו ואין חייפין סתין, על זיאת מקול מי חמאת לא על מצוות
 ונטמא באצט הסומאה מטמא את הפתן צצצו אצל לא צמלא ואין

יטו

יט פל

אזינו. מת במצרים רפי ארסה בן יסקק אומר נאמר כן מצרים
 ונאמר אלה ויהיו בני ישראל במצרים מה פתן צפתה אף לבן צפתה.
 אמה אף רפי שמעון איהל אמה פ מקולל בלתי האלונה ללוא
 ממלכות בלתי ומלכות לחזק הלתי ופי איהל לבין בנות
 צפתה בנות מותם נאות ופליחות הקונה לבין יולדת ארבעים
 שנה ולא נולדת ופי באיזו לנה מת צפתה בלתי לנאמה וילמה

שפתי
 גלגול
 מצד 2

אלארו בקרוב יודל האלון. ומתן אמה אומר יודל הוא אדם את
 אלתו תלמוד אומר ויחל אומר. יפה בזמן לשלם תלמוד אומר
 ויחל אותה במן לביא עמו ולא בזמן לשלם. אמה רפי יהודים קל
 דומה ומה אמר לאינו זכאי במסלה ידיו בוח הוא יודל אמת אלת
 לבוא זכאי במסלה ג' ידיו אמר זין ליהלתי אמת ויחל אותה יודל
 דצט את אלתו מתן אמה אומר יודל הוא חקן ל אבא ממסע האוין
 וחקן ל אמר ממסע שמעון אמת ופי שר יודלת נחלה ממסות אינו
 דומה ממסע אלא ממסות אפינו ויחל אותה יודל הוא את אלתו.

לב
 מצד 2

ויצרה מלה לפני יי אין של התורה כולה ויצרה מלה אל
 לאמור אמה ל הודיעתי אס אתה ממנה תמתי אדי
 הרחות הא לבוא יודל צט ל פל הוא ל אבא ואבא אי
 1242 אי 13 בן מותי אי 13 בן מותי אי 13 קבצתי אית
 פל פל ופל עזרה תן ופליתי ע הודיה פל לנאמה מה זה
 פל קיל בעס לבוא בנביאם (שמעון א)

לב
 צד 3

אלה יצא לפנים ללא יבא מלה פזוק למות האמות
 מולין לבן מולין את לעינים ויולטין לבן בתך בניהם אלא

(כתיב בלתי צד)

(מצד א מ פא א)

(כתיב א)

(כתיב טו)

פל מפיא מ אה קצתים 1305 אל יפקוד

(כתיב יג)

אלה יצא אפיקתם לפי צדו הוא אמת וכל ילמלא אורחיים את צדו כי
 הוא יוצא וצד אפיקתו. ואלה יוציאם ואלה יישימם לא ירא מולתן רעות
 ומכניסן אפיקת מולתן אפיקתן ומכניסן מאות לפי הוא אמת גם
 תמוה גם שלום רעות לאו מן איתן ומי. ולא תביה עזת ייפלין
 אלה אין אמת רועה אמת מלה אפיקת המקום רצון לא עזת לא
 בולצת את ילמלא ממלחיים עז מנת ליהו חוסאין אמת פורח אלא
 עז מנת ליהו חוסאין אמת מולח אמת אמת אמת ילמלא
 ממלחיים עז מנת לא ירא אמת פרוסיהם אלא עז מנת ליהו לפי
 פרוסיהם ולא פרו לאמת באמת רעות את ילמלא עפולקת עז פרוסיהם
 צד אמת ולא תביה עזת ייפלין אלה אין אמת רועה אמת ביה
 מלה צומה ארוסה נאמן לנאמן לאמת עז צדן הסתלק מלצת אמת אה
 איתן הסתלק עז למדיוסות מן אמת מנת תבות.
 קח אן מלך מפת מה לא אמת מלה יאן יהולע בן עז
 תחת ליהו מתהא לא יעל אמת בצדו צומה אמת
 לכהו בעלות אהיה אמן סופה וסזוה לביא גלות רואה וסזוה
 לביא גלות רואה אמת וסזוה לביא גלות כן אמת מלה אמת
 אחי יאן תחת וסעל המקום. אית אלה רוח 12 ליהא בואר עז
 הקבריים פפי צדפת ועז הממאנים פפי צדפת. וסמפת את
 צד עתן ליתמור תלמודו עז יצן. והסמפת אמת אמת אשדח הסעל
 ליהא מומה אמת אשדח הסעל ומפי ט השדח. ולית אמת אשדח
 אהן ואצתן הן אין צווי סעל מקום אלא צדח תסוף. ונתת ממונה
 ממונה לנתן עתך ממה סעל לנאמן וסראן עז ילמלא את פני מלה
 כי קרן ממה לקוחים פיו יוצאין מפת מלה פקניסם לפי יוצאין

(לא יחיה)

(לא יחיה)

(מאפיס א צדו)

(כז יח)

הוא ממונה על צדו וסזוה.

(כ"ט) תאמיר - עז

(כ"ז)

קלמות (כז) אה אהא עתה אשדח וסזוה סעל

משגל אחת לנצחה ונצחה פירושה קרינתו. דבר אחר מפורש או
כל הנוצר ומה מלה דומה אצורה להיא דוקת נצאן מנחך ומה
נצות אצל אורה לו אצורה לא חסדה פוטת פן חפחחך לו מלה או
חסדה פוטת פוטת.

(חשקוק גה)

משגל פאוריס אמר נקרא שמו אוריס ומלחיס אוריס לכן
מאמיו דמיהיס מלחיס להיו למתן בן ווא ביו מצדין. ומה
לפניו דצו דמיהיס שנימין מפני שוא שמו פן להפן. כחאלוה אמה

(כז כא)

מתן/וא אמה אמתו שנין. שלניה אמה עלו כי מחר אמתו שנין
יפול להיו לואין אהדינס מלחוד אמה הוא ופן ילחא אמה יבולע פניו
אלו הן אמתו לואין אוא אמר. ואמת דין ואמי לערוך הרישור תלוי דו.

(לואטיס ככב)

דו אמת שני ילחא מלו צורה התמידין באין ומה מלה יחידים
ואת מלה גחיס ווא מלה דמיהיס. ומתן ארבות יחידים גחיס

(פירוש מ"ג) פחא

עליוס דמיהיס לילקאו או ילחא פו אמרת וידעה גי א מלה אמרה ארבות
יחידים. בן אמת ילחא ארבות גחיס. ואמרת איהיס היפה עליה דמיהיס.

דבריה הילן אמה אמה שן ילחא אהדייה דמיהיס על ידי קקטנים אפניקיעס
במלות. את קהשן דה הדס. ומתי אלו התמידין אלה אלו הארבים

היה זה ללן בשומן. נחוחי אלו הנפטים. אפי יהודה אמה קהשן פחיל
קהשן על שומן ופן יל אפיה ולחיה אפני מלחוד אמה אלה אפי לכן

מאין אהליס. שוא הייא שנות הוח אפני ופן הוא אמה דקלה אס
אחש לא אומה יף האוח שלח אפיהיס פן לה חתך יעה אס פן אמה

נצמה הית נחוחי שלפית אהשות לפן לו ילחא. מלחמו אפיהיס
מן הלקו אוא מה לשמן למחה דה היפה פן לכן משיאין למתי לילקאו או

אפיהיס מן הלקו. אפיהיס פן מנודו יבא לו מנוד מפת דצות בן אהדייס

(ע"פ דמיהיס אמתו יפול)

(33 בלע)
(33 בלע)

יום חמשה ועשרת רבם זה האלה יפול אל מחנות ועופות אחרת
 פולטים ולא עופות ולא מחנות. לומר את פולטים ולא זקן עדין את
 אומר את הפיטח מן שפתה זקן תלמוד אומר פולטים. אמרתי את
 את החל ולא אמרתי את הפיטח תלמוד אומר פולטים זקן לך בן לך
 ודברו לך בן לך למען עולם. לומר ימים ליבא הקדש אלם הימים. בן
 דמא אומר של למה אי דעה של בין הסרטים אמרתי. עדין את
 אומר את הפיטח מן שפתה זקן תלמוד אומר זה לאמר
 היש לימים נכס וחובות. ומה בן משיאין מותה תבונה ועולם
 פנינת לוח חמשה. אפי' לנאמר לומר יפול ומקחן ולוה. יפול
 לאינו אוקח אחד אחרת את הפול האחד ועומה תעלה זקן
 ונאמר הפול והקטיה עליו אפסן קטיה סמיים זקן זקן אבן
 יודע אי זה יקדים פלגו אומר את הפול האחד תעלה זקן
 הוא יקדים. יפול לחיבת מן אף זחיקת דמו תלמוד אומר תעלה
 שקה אפס לומר ליקדים הקטות זחיקת דמו של פול שפה
 נאמר את הפול אחד ואפי' לומר ליקדים חזק הפול והקטיה
 קטות שפה נאמר והקטיה עליו אפסן קטיה סמיים הוא מה הפיטח
 תלמוד של הפולים הקטות זמן זחיקת דמו והקטיה חזקין. ופול
 זמן לזמן מקהיבן אלא ש' מסרף זונה תלמוד אומר זה אלה
 תעלה על המזבח אפי' לומר חמשה זונה והוא פול נאמר וזכחת עליו*
 הוא מה את מקיים זקן אלה תעלה על המזבח אלא בן המזבח מפאן
 למזבח קודמת אף המעלים ולחיות הפול ואחר פ' הקטות
 וזחיקת דמו ואחר פ' הקטיה חזקין ופ' זקן אפי' לומר לך יפול
 לך של לך לאמר יקדמון אחר לא יבא פול תלמוד אומר תעלה.

זקן תלמוד (למזבח) (3)

לוח ואי קטיה

זקן תלמוד (למזבח) (א)

יפה שחיסת מן אף זמיקת דמו תלמוד אומר תקיים יפה קודם
 חלתי מן אחר חלתי אמת תעלה תקיים אפי שנאמר לך יפה
 יהא לך לא שמה לא יקדמו הפסח יפה אפי קדמו פסח לא יהא
 חלתי תלמוד אומר תעלה יפה שחיסת מן זמיקת דמו תלמוד אומר
 תקיים אפי לבעיד בן גודגדא עליה פסח עד ארבע לשות יפה
 אפי שרן ארבע לא יהא פלי תלמוד אומר תעלה תקיים אפי שנאמר
 וקחו אסף למן זית וך עשת למאן למן חיבה למניב הכנה מתקין
 בחמה יפה הפסח מן המתל מן אף חבת הקורה תלמוד אומר
 למן למן חמה למן של זין יפה למני חמה אף למן לוקין תלמוד
 אומר עשת למן לוקין פלי מוס אמר.

(למות פה זכ)

(הין אפי לילא וסריא אפי פלי זין אפי)

(למות פה זכ)

שות תמיד בעלמיה ונאמה שות תלמוד אומר חתם/קיל
 שות זורות אומר הרי סיני מה שות הרי סיני ששוק פלי
 אף כי ששוק פלי אמה חפי למחן מן אומר הרי סיני לששוק פלי
 למאמר ויקח מלה חזי ברב וילס באגותי בעלמיה זיהר סיני מלקחיה
 זיהר סיני עוז לא פסקה.

לם

פתח אתר אומר אפול באחד אין משרבין נספים זנפים
 וקטנ אתר זמספיה/קיל מפיא את הנספים זמספיה ומשרב
 יפה לא בא אומר למתפ משרב נספים זנפים אפי משרבין בקדל
 הסך לא ילא נסך לפי אפי לבעיד בן גודגדא הפיל עליה עד ארבע
 לשות יפה אפי שרן ארבע לא יהא פלי תלמוד אומר הסך נסך אף בא
 בעיד אומר עליה הין בן ארבעים יוס אמר. נסך לפי דאנא רוי דאנא
 חבז קטנ אפי.

ללא זמספיה זנפים זמח אפי (זמזמ 16 2)

פי ענה אפי ונפי פלי מלס סיפא?

לא זמספיה אפי קוח לך אפי

תולדות
בנפא ג'
ג'פ תולדות

וידבר מלה א חאלה תולדות. אפי לתאמה נזה ארואם יפה
 כול נאמרו בעין ארז אמרת זה הפסיק א הענין. יפה לאין א לקצמו
 נליאית אילרא ולמוד אלא בענין נחייס תלמאח וידבר הייב. אצל אומה
 אפי מה אלו לפי נחייס אף אומה אפי פ' סדרי נזה האמתיים ביתור
 לקצמו נליאית אילרא ולמוד אמרת דזה אא בני ילראל ארבות מלות
 לא תעלה פי יעלן ארבות מלות עלה אפי ילראל פ' לתליון זה
 ילראל פ' לקצמו נליאית ולמוד. חיי יוסי בן יבונה אומה מנין אפי
 אומה לתמסרו גדולים להיותה נחייס אמרת וידבר מלה א חאלה
 תולדות אפי ילראל בני ילראל עומדין בלא יחא ואן העניס עומדין
 בלא יחא. או בני ילראל פ' ארביס אמר איל ארבות את העניס.

תולדות
 איל פי ידנה נזה יפה לתנה ליל זה הקבל אלס אפי
 נזה לאין זו הקבל אלס תאמר אומה אפי נזה ליל
 זו הקבל אלס. או בני נחייס הוא עומה מנין אף בשלשות
 תאמר אומה או הלשע שלשועה. והוא דין הוא מחמייה הוא
 בני נחייס מה לאינו מחמייה שלשועה לשולק בני נחייס נזה לפוא
 א תנאי דזה כנזה לאינו א תנאי דזה והוא חייב ולא עלה
 שלשועה פ'. אפי עומה בני נחייס בלא יחא יבא עומה שלשועה
 בלא יחא. או מחמייה הוא שלשועה מה לאינו מחמייה בני נחייס
 שלשועה שלשועה ליל זו הקבל אלס שלשועה לאין זה הקבל אלס והוא
 חייב ולא עלה בני נחייס פ' אפי עומה הוא בני נחייס בלא יחא אינו דין
 ליעזרה שלשועה בלא יחא. או בני נחייס ושלשועה הוא עומה מנין
 אף לא חייס תאמר אומה לאסנה איסיה א נבלו לא יחא דברה רבה

לג

הנלש אהה אחריהם . נאמה פי ידנה נזר השב הנלש אהה
 זכרתי מפני לבוא זכאי אהה לה ואהים ה , או הלש לשואה
 רבה הנלש אהה לעצו ולפחות מפני לבוא זכאי זמפירתי
 בין עצויהם בין קטנים . ואסור איסה השב הנלש אהה זען
 מפני לבוא יוחלן ומוחילן . וא יחל זסקו רבה הנלש אהה
 זאלתן מפני לאינה יוחלטן אלא בהי היא מוחילתן . פול היולן
 מפני יחלה רבה הנלש אהים אכל אדם . חץ היב אומה יחל
 זאין ה עזרה נצחיים לא יחל אלא הוא מן אה אחריה יבו
 עזרתן עמו תלמוד אומה פול היולן ואומה . הלא היב אומה
 ההי מי לשמה קונס אבית זה שאני נכנס פני זה שאני טועם
 יחל איתן הנשית לא בית ויפנס דמי פני ויאילן תלמוד
 אומה פול היולן . רבי חנניה אומה מן אה באומה איתן מתנה
 אחריה איתן מתנה אשן אעלות ה בון . אחריה יחלה מיז
 תלמוד אומה פול היולן זוא .

לש } פי תדור נזר אה סיודסה לשם מי היא נוצרת פרה אקנה
 נפש } מפני אחרו תנוקת שר יא לשן ויום אחד ותנוק זן יב
 לשן ויום אחד זמן לשוחיים אהן אהן יודעם לשם מי נצרון
 ולשם מי הקדשן אהן נצרון נזר זאין הקדשן בקדש . תנוקת שר
 יב לשן ויום אחד ותנוק זן יב לשן ויום אחד זל פה לשחרו
 אהן יודעם אהן לשם מי נצרון ולשם מי הקדשן נצרון נזר והקדשן
 הקדש . משלה זתנוק אחד לשם אשן הש עקישן אומה אהרבי
 הקדשן קהדומה אומה אה שן אומה זאלנה הקדשן אומה אה
 רבי לא הקדשן אלא אומה לשחר אה אומה אן שן נצרון נצרויה .

למ
רנב

זאת זינת למוד אילת אמרה קונת מלפזא רב
 של לנת אמר אין קייט אה בער יעירן קאלו מופר
 קונת לאיני טושמת מחנות לו פאזן אינו יפל אפיה אה יגי
 יהודה אומר אמר אין אה פרינה אלא מאות חנות החיזה יפרי
 קונת לאני ואזא אוקלין ואימי אוקלת ואחי אוקלין אינו יפל
 אפרי קונת לאיני טושמת אוקלת מאיני העיה בזאת מאיני
 העיה בזאת יזיא אה משה אחרת מפירות העיה החיזה יפרי
 אהן הוא אומר ובחיל אה אה ולא אלוהה מפני מה לא הפרת אמר
 לא אה היית יודע לקיימה החיזה יפרי מפני מה לא הפרת
 אמר אה לא היית יודע לאני זכאי אפיה החיזה יפרי אה היית
 יודע לנה נדח החיזה יפרי יפרי אה ולא ידע ושמיה איהן החיזה
 הוא אומר ויני יסלמה ושלמת יאמר אה מחולך אפל ולא יאמר אה
 החי מופר אה.

למ
רנב

ונדח אמת וזולת יפל ח אמת וזולת תלמוד אמר
 אמר זינת אילת נדחה פחה אלנדה חוזן אפיה אילת
 אחר לרפה נדחי אמת אקנת נדחי אמת אפיה פלד נדחה
 לנתאמרה ללנתהילת מליצא מחלות אינו יפל אפיה יפל
 אמר לא ילנת מחלות יהא זכאי אפיה אה אמר לנת מחלות
 אה יהא זכאי אפיה תלמוד אמר יקונת.

למ
רנב

האומר אפוסרובוס ח נדחים לנת אילת ופל אילת יקסמן
 ואילת יפסון מה תלמוד אמר ח הפחלה לנת אמת אפיה
 גדול זולת וחלפה לנת חזיוס מחמת לפות אחל ארנות פולן.

למ

זינת למוד אמר יגי אילתה על יסקז קסט אמת לזאת את יונתין

(או לין זיאקס יחויק מתחיל סג) ואולי מתחילתן ויני יסלח אה (לופיה שלפני זה ילעין ופל) עיין רנב
 למר ז' פ' ופ' (כאלו מופר, זמנדל לאפיה זה, זמנדל גיה פל מופר. אל)

ל

ל

זן מלואם ואת יהולס זן גמלא מן לבוא עלה טוזה פדסה אמרו
 אמר ספי עקיבא מה אנט טוזה און אטומאה לאו זאת אציקתה
 און זין לאשזו אטומאה לזאת אציקתה . וטלפזת אלו חפי יהולס אמר חמי
 זה תלוזת זי מחה לזה חמור יהא זה קל ומחה לזה קל יהא זה חמור אלא
 בחי זו תלוזה לזה ומה אנט זמקוס לא עלה נצחית פלפוזת זיטוי עלה זו
 טוזה פדסה לנאמר אהים ולהטיב . זמקוס לשלה נצחית פלפוזת זיטוי און
 זין לשלה טוזה פדסה אלא לממרו נזה אל נזה לשוזה אל לשוזה איסר
 אל איסר אשלות טוזה פדסה . אמר חפי איסר זן יסקז פדס אבות לאלות
 את מן זן מלואם זן אמר מן לבונו עולה טוזה פדסה אמרו
 זה מקל וחומר זמן לפתח אקוס אל קייט אל מופר . פלפז
 אמרה פת לאון טוזה פדסה ואת לוחי זין אמר אמר אל קייט זה
 הפי יפירן אל מופר קייט אל זה הפת יפירן אל מופר קייט אל
 הפת לאקייט זה היין הקוס יקייטן אל קייט קייט אל היין ולא קייט
 אל זה הפת אל מותי לפי לבוא טוזה פדסה יפירן לבוא עולה טוזה פדסה
 זלמה ומה זפני עזמה מן לבוא עולה טוזה פדסה פחתת אמרו
 קונס פת לאון טוזה פדסה ואת לוחי זין אל מוח אמר אין קייט
 זה הפי יפירן אל מופר .

מ. ט. יין עיניו לאפני זה

מ. ט. ז

אל

ז' י"ג

{ **למ**
רצ"ה } אלה החקים והמלפסים וזו ומה הן החקים לשין איל אלת
 לשלה נצחית קיט פחמורים לשוזה קות פחמורות לבוא
 חקים אחר למפה מפה אחר לבוא חקים ומה הוא זנליאות זון
 זין אש זפת החקים לשין איל אלת לשלה נצחית קיט פחמורים
 איסורים קיט פחמורים לשוזה קות פחמורות אלה וינס פלפת
 הן הם זין אש זפת . החקים לשין איל אלת הן זין אש זפת ומה

ה' עז לתלמידי תלמוד אומ' מות יומת המורה. יחול אצל היחיד בית לאלה
חזילים או יאחיפו א' עז לתלמי אצל אצל היחיד בית תלמי חזילים
יאחיפו א' עז לתלמי תלמוד אומ' מות יומת. או מות יומת מינה לעזרו
עליו בית דין מנין ליטן אותך באצבעים ופחלים ופחמות תלמוד אומ'
מות יומת מלך צד. אין במלמד אלא בזמן להספידים במקומה בזמן
לאין הספידים במקומה נתייחד וצדק סקאה בית נפלא עליו או חיה
בזרית ופ' אפי לנאמח פ' עז את אפי/החי מי לבחז את עני מנין
לעני מות ב' תלמוד אומ' הוא ב' צד הוא ימית וז'.

תלפח } ויפ' ארבות לקפץ ותך מעין ופוא א' אונים לו ארבעה
ינ' א } וא' מקל הסוד ארבעה מאיך לצדו לא אצב א' צד
וא' מעיניו.

שם } והלבו אומ' העצה יפ' מלנתייב עלות וא' הספיק אגות
ינ' } עז למת פ' עזו יגלה תלמוד אומ' והלבו לאינו צד מקומות.
אע"ה מקלא החזירו כולו לידן היו מעלין אותך. יפ' יהו מעלין אותך
אע"ה לזכר תלמוד אומ' א' ע"ה מקלא אלה נ' למת א' ילצ' אומ' את
הקלא. למת א' ילצ' ארצו מן העינים מן הנפח מן הצדיקה מן המע
המפולת. א' ילצ' אומ' ארץ ארץ. יפ' אצל היי' עני א' ילצ' אצל
אצל היי' ע"ה ילצ' תלמוד אומ' למת. יפ' אצל אצל ע"ה ילצ' ילצ'
ב' לא ילצ' אצל לא היו ע"ה ילצ' ב' ילצ' תלמוד אומ' למת.
וישג זה א' יי' מחצה מעיני לע"ה. ממעט א' שנמשל בימיו
ובוא א"ל ואלו אמעט בימיו ובוא קפ' תלמוד אומ' זלמן בקדל הוא
תני ואלו בא"ל. והלבו אומ' העצה היי' מי לנתייב אגות ואלה
חוצה איתרת לא לען לומע אני עז מות צד וצד מות צד תלמוד

ד' (למות ד' יב, ד' ע"ה ה' יו) (לה יט)

(לה כב)

פי' לונ'ו, א' ע"ה יו ע"ה צד

לה כב

ע"ה זלמן בקדל

(תלמוד 3)

דברך יי' מלך ויהי זילוחן מן ונקרא מלך לנאמח וילוח מלך
 נקרא אביב לנאמח הוא נחמן אביב ופתיב תכלה אמלך איל אביב
 ויהי זונה ח מה לביה משקל ויהי עולה ופלהוץ עזבה מן העולם תלל
 פיו מלכו לנאמח הן לועז עם אבותך (דברים לא) אמר יהי את
 הוץ לביית מצבה עם האביב פה א פה אמר יהי לען אינן אלצה
 זכר אפסין ומלך אלה הוץ ומי לחולה וך את המלה פיה את הילוף
 א נא רבא נא לה זהו למח בפתוח בתפוחות א ען ייסחח איל
 (תלמוד א) זה מלך והאיל מלך ען מאד לעניייהו א לבוץ
 מלך נא המורה עם ח נעלה למלך אן ח בשחיות אפך לטם אן
 ביה ח אביב סה

תתלו
 207

ח אביב אתה האלות מה הוא אביב לט פסחים
 מצות הבין ומצות החיים מלך מלך לביה יולג דבית
 מצות פנים סודות אף זך פאסין פין לנעם אפיהו
 המלה מצדדו ענה ואמר עלו בימה פיהו וילן לאן יולג דבין
 אמר יהי אפיהו שלן מרי המלך אף זך הפאסין עלית פנים יפות
 פין לנעם פיהו אלה בימה עולה את משקל יי' אמר מלך
 אפן הקדוש ברוך הוא אבות דבית מצות החיים לנאמח ויאמר
 א אביב אן יי' אלה הוללותך וך עם ילחך ויהא איו יי' וך עם
 חקק ובה יי' נלך עלו ואלו נעלה מצות הבין אן יי' אבי אברהם
 אבך אותי לט יראת ופסחתי לנאמח ויסת מלה פניו אהחיות
 את עזרך את גדלך מאריך קיימים אלא א פה לבן מלכות
 אותך לא הוא ולא יצא את מקומך לנאמח וקרא זה א זה ואמר ויאמר
 (ילקהו) ואן דבית עמך פנים א פנים וראית תמונתך לנאמח

כה א כה אצמיה זו (במצמיה ים) וצומה ואז יסוד אלא לנפשת מקום
 שאין השות ומאופ בשחת יתעם לנצחה ומלה נעם אז השתל וצומה
 (למותר) וכן למלה אמה י"י אמה ולפון שמהל'א/אן הוא צומה
 יהי' למ עמ י"י (למותר אז) ואמה עזרה על מיתה אמה יהי' הקדול
 בחוק הוא מה אעלה ין חתרת יתוך מימי זראלית לנצחה אז יבון
 כוחי עזרם אעזרם שלצמ וצומה (זראלית ה). אמה אפון יבון לא
 אומ אמה אמת או יומת אמות על שנים ויהי' לא טעמת חטא מימי
 אמה אן מת אמה יהי' אמה כעס למהל' שפי אצל הסוס ואחרו יק
 לא אמת ליל אן אודי על מקום לנצחה בן י"י אדיר הלמים
 ולמי הלמים הקפדת כעצן ואמת למחן נא המורים ואמתו יודע
 אן להיית חוזה מצמיה * אהשטיס לנ' ומה מפה מקום פמים
 זנזקת אפוח הסוס וילא המים מצמיה לנצחה בקד לחים מצמיה
 זפתים ביום בזה נקסו וצומה מה רפה האמה זדנה המפול נלספו
 אז כן נלספו אין את זכור מה עלה הסוס רפן וינקהו זבל מסוס
 אחרי טופת הפת און אין אתל עלה אמוזג שן שפי מתיב אחי
 תחתך קח ין את יבולע בן ין.

(אין מופים א א)

(מצמיה י וואס)

סוף חמז חלסג ז' חלס ז' על וצמיה אבסס.
 ואוין קלינייס: אמרו או אמלה אז אמרת ליל אן
 אנה זל... הלמים אמרו יודעין אן - מ'אין - מקום
 המים ונצחקת אפוח הסוס אן הקצה הקפדת
 כעצן ואמת למחן נא המורים וילא חים מצמיה לנ'
 וילא מים המים מוז טספו קה רז לבין מרננים
 אפן בקצה לנצחה יקד לחים מצמיה (לויסעם)
 זפתים ביום בזה נקסו וצומה מה רפה האמה
 זנזקת אפוח הסוס וילא המים מצמיה לנצחה בקד לחים מצמיה
 זפתים ביום בזה נקסו וצומה מה רפה האמה זדנה המפול נלספו
 אז כן נלספו אין את זכור מה עלה הסוס רפן וינקהו זבל מסוס
 אחרי טופת הפת און אין אתל עלה אמוזג שן שפי מתיב אחי
 תחתך קח ין את יבולע בן ין.

(תלס קה)

תתק
 חסג

מצמיה יירצן עזאי מה תלמוד למה בית פסוח למצק
 לאפיו ילרא שצמא התחתון נתונים הקדול שחך הוא
 עולה מלחמתן. פועם אחרי אמה ילרא הפוס לנצחה ויפיו ילרא אפוח
 אחרי אמה מלה הפס לנצחה אחרי הפועם אפוח אחרי אמה מלה אפן ילרא
 הפוס ומי הפס הדי הקדול שחך הוא לנצחה לחפה מופים מצמיה למצק
 להיין שצמא התחתון והוא עומד אן לנצחה לזלפיו זקל אן פי אעזרם
 חוסר.

חמץ רי"ג. ד' ס. ד. ע"ג. על קטן או תאכל לך נזק לא. * ומצמיחה או שלם דברי גוטאן
 לפיכך תורה ש' ל' או תאכל לך אזהר.
 תורה אחת יביא אצח ואזהר שלם גרימס בן יל גר לתעבייה אלס אלה
 אחר או בקדוש ברוך הוא נתעייחת שלפני הנפילה הכי נתנוך אן לתעבייה
 אזהר אלה שלפניך תתעייב. גזהר בלשן אביות מתברר פתן הכי בן
 נתתן או לנאמה ובקולחפס את קליה וזומה. גזהר בלשון גה לתעבייה
 ולשו לא בקדוש ברוך הוא אחר בקדוש ברוך הוא הוא לקול עדי כאחד
 מבט לנאמה בקול חוקה אחד וזומה תורה אחת יביא אצח
 וזומה. ואן עוז אלא לבוא לקול עדי קלוי לנאמה וזא קלוי כן און
 או. אחר מלה אבן בקדוש ברוך הוא ^{הבין} ל' עולם גזהר כזה קלוי
 אפניך אחר או גזול הוא אפני לתעבייה ולמי. מלא ולבי לעד
 עמדה וזא מעלמו ונתעורר שלפן היה הרוסה מאחליו ומלקו
 ומחזק יותר מלצון. אחר או קלוי כזה אתה מחזק יותר
 או בלפן אחר אבס כמה יעידות געמתי שלפני מוליאן עקק
 ומכניסן בערב עד לבא גזול. וזה לעד במצרות וזיעהים ^{ל' ע"ג ל' ע"ג}
 בא מעלמו אתך לזאן אכפך און מחזק. כן בקדוש ^{ל' ע"ג ל' ע"ג}
 ברוך הוא כמה יעדת בילחא הולצותם ממלחמת הרוחת
 לפניהם הורדת אבס את בן גזנת אבס את הליו העלית
 אבס את הבאה בקפתי ענין עד לקולו תורת וזה בא מעלמו
 אפניך לקול עדי בילחא ופ'. (ל' ופ'י כ'א לקמיו.)
 חמץ תרמה, ד' קבוא, (ל' ופ'י) ואלו בלשונות: ג' חוסס בס יל גר לתעבייה אלס
 אפניה - כענין הכי בס נתנוך או - כאחד מפת (וק נפן)
 עד לאן גזרה (ל' לתעבייה) ענין כבד עד לקולו - בילחא ופ'י.

ה' ע"ג
 נחמה מלך שלפן (ל' ע"ג) מלך יזלה י.

אחד אצל אחד ואחד אומנות שזה לאחד ליהא מלמלו ולא למדו אומנות אחת או
 אצל חפיה נתיבה אומנות ולי אין אתה מלמד אומנות אחת לו דיין לאתה אצל
 לשינוה שלוחך קב אחמו לייס ופרינס למלה אצל הלשטים נתיב חלק באחך
 ולכן לא נתיב אחת להיס דייעס לאתה אצלן לישורו מי לאתה ויהי
 היעוסיס והנתיבית מן המנהיג יאכלו אהרן וזנון פילגה בן סמועף אפילת
 בחלק לאמדיק לשנס אין מלך אין פון ואנס אין פון אין מלך וכן אתה מולד
 פל מקום בן סמועף זה זה למנחה וישאך זצוסיס אפן מלך ופון (איעה 2)
 דאומה וסמיתו למתה ואת צדוק מלחו אפן אליהם וכן הוא אומה האלך
 ז'ך פפמל וזומח (ליה 3) ז'זח אחת לא יהיה אפנינס פאלייס
 באחזסה ועלוייס מקומות נקראו פנינס וייס לבה מלה זחוח בקדיל
 לשזכא שזה משפל לרולאס והוא מקל לייס לייאמחו ליהוה ולא ימלכאס
 שנתמח ומפך לוי לא מלאתי לנס והוא מסתיב פנינס ואומחייס ליהוה אמרו
 ה מדינת עליה קב אחמו לפן מלה למדני לא יהיה וזומח איהל ז' ונחלת
 אפון מולד לניח ולפנה לנקראו לפיית המלטה הין מוזג' לנייה יין
 דהוא נוטל את הפוס ונתן ולפנה ולתה אודך קב היח הקרשנות
 ולין למתה היח נחוחי ובאל אופת את הקרשנות ומלמח האל הפנינס
 מופייס ונחלה לא יהיה לו מולד אגז בית דין לבין לו זנינס בהשגה הין
 על עמי הארץ וזנון הגדול בן יטהה פתפ אצל אחד ואחד חלקו חוק
 משנו הגדול אחת אצל אחד ונתת חלק ולי אין אתה פתפ אחת לו
 דיין תפול את מקומי קב אחת לשט או לפני הקדול שחך הוא אצל הלשטים
 פתפ מתק ולן אי אתה פתפ אחת והיס דייעס לאתה יורלויס את
 חלקי פתה למנחה ונחלה לא יהיה לו וזומח
 פיתפ למלמחה מה פתפ למלה לא תחוס עיניך ואחריו

ז'פוס פ'פ'דא ומר'כ'כ'ל
 ויני'ל'א ומ'ז'מ'ו
 ל'ל'א ומ'ח'י'א

ז'ת'ר'ה
 ז'מ'ד'ז'
 כ'ז'ק'

מתקנה
 רבנו 2

אדם

הוא אומר והאית סוס והרץ אמה יהי אדם אמת חותמת עליהן הם יוצאים
 לחתמה של פסוק. מלא לרועה לביה רועה זכרון שיהי מלא גודל ארוד לזאת
 וחתם עליו וביה חתקו מן העצים בא שם מאפרת והוא אמת אמה יהי
 החוד אמת לא תמוס עליו לא יהא תקלה אלצן ואם למת אמת פתח לעל
 ביה חואה פבל דהשד והומשו עדי ואורח אמה יהי לא אמתת יף א
 תמוס פ אמה אמת מלה אמת אמת חתן עליהם וביה אלה תחתיהן
 אמת וכן אמת מולצ שלאו לחתם על אדם ואחוז לחתם על שן הדד.
 והאית סוס והרץ עם הם מתן מלה לענין להיו עומדיים על פתח בית
 הוודד אחר ד' עשה קומת ^{ובה} עמם בעתן ואחוז קטן וביה שן תורה
 התבטול העשה מתגלה לחת אן נכנס תמלה אמה יהי לא תפי חותך
 עשה בקומתך נכנס עשית הוודד ביה אמת חזה נולא ונותן
 שפיר והוליעוהו במקום חוזר פ אמה הקדוה שיתך הוא אן יפרא
 אמת. לנאמר ואנכי בלמדת את האמורי אלה עשה אחרים עושה.
 עשה אחר פ תכל לחתמה והאית עם הם מתן אמה אחר יפני
 הבי עקיצא אן חזיקא אימתא דחסיא שן לעשין דוסין אמה יהי
 דבי עקיצא בחיליה דחסיא היא רעיא איתולי חיליה דחסיא לא הוא
 חזי לה שיתן לעשין דוסין והוא מלישית לה מחיליהן.
 פמה קלה ולון החס מלה אנכי העיט לביה מחיל את
 במדינה אמרו אילו ביה לם על אחת פמה ופמה פ
 האלן מחותך ומונה שיתך הפה והוא מחיל את קדוה
 זה הוא דומה ורוב לבוא קלוח בלילת וחזול ונתן לפנים ג' עולה שתיב והוא
 מתבא ורף העם מתיראיים מתן אילו ביה שחון מה ביה עולה פך ולון
 בהחס נתן לפנים מן הפה ולפנים מן הלפתיים ומה לאין אוסוד אילו ביה

חזי לה שיתן
 פ' כ' תנא
 תיקא ג' קדוה
 ד' א
 ושלח מלה

עמלה (שפיר)
 (עמוס ע)

חזה מלה

[2] תורה

בחוק לא אחת כחה ופחה אחר הקדוש שחוק הוא מפר צרות הזכות עליהם בני יתרו
 אלה אתכם אפי' זאלן היה הסמן עליהם ואין את מרעסיד. מאל אלהיה ליה
 או אופי אחר זן כפי חן לאלו שלוחו והיה לם חזק לשה וביה נולך
 ומחית את הזריות אחר אונף עליה לאופשן זן אם אתה חייב אצמ
 זן פומר ואל תתחבא מנן אפי' אם רחית אותה חזק לשה מנן תבא
 תתחבא לטא נולך אינ' יודע מה לעשות יך פ' אחר הקדוש שחוק
 זדא שלל צרות יצרך ושלש וכן תחבא (איוזי) מה חשב אמלה
 זן היסוף לא יבא ממנה לא יבא עמוני זא הפחש אונדך לטל מי לטיון
 זאוי זא בקפה לא יבא אמחה אחר זן הון זביהין ללא יבאן עמפס
 זן אצמ ליל זיבמ עזיבות לנאמה ונלמדת מפר דשי חס. ללא
 סתף אצמ זאלה נאה אפילו פנייה זאלת איש ואפילו מפרזרת
 זא זעזע זבא אלה זא זמורה זא זחזירה זא זמרות זאלה לז
 זקקיו זב זנה ואפילו זא עינים כחוק המות. אחרו עליו זא חלק
 זמות לפולו זא עינים זאלת פסיתו ל חוה עומד זא מחאלות
 זחורו לופה זיבדו וסיפה ל חרה תליה זב פיון לשתוה חוה
 זעזעסזע ופולת פיו זנרקה זתך פיו מננה זת מננה מסריו מננה
 זניו מוחיקות זא זעזע זבא אלה
 זתקוא
 את אלה עליה זך עמוק מה פחש אמלה זתעשן זי פל
 כהיליות ל מחלה כהילות ל מלות הלב חלב פי תקלה ז
 תחבוס פי תבלור פיון למלא כהילה זא זתעשן זי פחש אחריה
 זכוח אחר מלה ידבק חלש חלש. מאל חולצן לנתבם כפיאורו זפן
 הלשון זא היה זנית האסורים חולצן זא אקליט אופיט מהס האלה
 המזינה אחר הלשון תרפו זמקום אחר זעלמו זארה מיט נתבם

אזכרה למולד ל' מולדתו של עמנו

זלשון כהיליות לשיחוק מלא עינים זת
 זבא אינן זא ספרי זלשן

(תלמוד)

יבוצו בזה אחר אחר הלשון ינתן עם חזקתו בדיקתו כי אחר מלה ינתן
מי למלה דל עם מי למלה עול אקייט מה למנה פני יי בצולו רע
(ב' כ' תבא)

לש
לכ

ויצדו מלה ופניו בלויט מה צדדיט היו לש לא מצד
לכא ילחא זמחו למלה נחא את בתורה ונתת ארבעת למנה
ודעתט מלה את בתורה בזאת ויתק א הפניט (צדדיט רח אמה
לש מלה הלכות ליתחת לפי שחית לפי מי למנהקל וליחוד תורה
לא יפא נתן אמרו לו בן אמרו ונתפשו לאין אדם נתן מקרות
בתורה למנה אן על ילחא למנה אמה רבן מלה היוט בזה ופניט
לש

(ב' נלמיט)

תתקט
לכ

צדדיט אחר אחר נלמיט מה פתג למלה ותבואו על
במקוט בזה ופתג בפור הלמיט ואינא (מלה יב)
חל לני תמנות אחר של לזה ואחר של למנה הלחא שפן את
האור אותה של למנה אצד מיז אותה של צדדיט קיימת כי הלמיט
אצדין מן העולם פתח עין. צדדיט אחר מלה ואחר של הלחא קליט
על פני המים היו לפי הלחא אצד אצד עמדה רח שיתק במים כי
הבאות נקראו קוליס והיו עמיט מלמדות סיד קוליס וזמח וילחא
צקראו אצן מלמט חוסה אצן ילחא. צדדיט אחר רבן מלה מצקליט
אתר למוד צולמט עסקו בתורה מה פתג למלה ולמחתט את צדדיט
הפסיט ואחריו אצמט נלמיט. צדדיט אחר מה פתג למלה אחר
וצדדיט הפסיט לא תחסיט' היו חילך תלמיט רן אצמט אמה רבן
מלה קיימו את בתורה ואין אחר מין נאצ שפס למנה ולמחתט
ות צדדיט הפסיט ואזמח ולמחסיט ילחא צמח. צדדיט אחר אצמט

לש זנה אם יודע ללוא הוא עולה שלום ואם לאו כיו הוא
 צורך ק"ח מה שהוא למד התורה ומלמדה קונן חיים וצדקה ושלום
 כאל שנאמר מימינו אל דת לון ומי יודע אגס זאל הו אומר ילמא
 שנאמר ואתם הצדקים וצדקים (צדקים צ)

(חקוק ג)

לש } אף חושב עמים מפני מה הוא מחשב זאל מפני שהוא
 לש } עתה אלוהים זאל שנאמר זכרם תצדק אסף זאל תצדק
 זים אפל ילמא אל ע"י לייסוהין זאלן סוהין קדולין הם שנאמר
 על קדולין זינך . זבי אחר אחר הקדול זסוך הוא לילמא חסון
 זאתם עולתם אפני החקוק הוא מחשב את אומות העולם אפני
 זבי אחר אל ע"י ליקדול זסוך הוא מעז את אומות העולם
 זעולם זבי אפל מאצין הוא לעולם זפא מלא אפני לביה אפני
 זדיך זבן זעצדו אפני עמו זביה אפני אפני זעצדו זמניה את
 זן פיו לביה זנה חכה אופי ללוא עז הנחם אפני את זעצדו
 זהרפ"ז את זן זעצדו את הנחם שנאמר אל חושב עמים
 זעולם זבי אפל לעולם זפא על קדולין זינך .

ותקנן
 ל"א ז

יחי האוץ וא ימות וביאך יזם מלה למ"ה הן הקדול
 זסוך הוא לזכר עולם אפני הין ע"י זלן אפני
 זהין פולן זעצדו מלה למח"ה זעצדו זן הנחם שנאמר זבי
 זמין מספרי . זזאת זיבזיה זזאת זלמחון זזאת זקי זא אחר
 זא זזאת זיבזיה זמחון זא למד זביקל ע"י זיבזיה זדיך זביקל ע"י
 זא זלמחון זמחון זא זן זביקל זמחון זקו זיבזיה זמחון זביה
 זזולות זנאמר זיבזיה זלמחון זמחון זעצדו זעצדו זלמחון זא
 זחי האוץ וא ימות זזאת זיבזיה זא זא זיבזיה זמחון

(פ' וזאת בפסוק)

תתקסם לך אמה לו בקדוש שנתן הוא מלה עד מתי אמה
 ליש ב' א' מחמתן עליה למקומן לנאמר ויש מלה מעריכות
 מואב אל תקרי מעריכות אלא מעריכות מלא אחר להלכה
 לעזיחו אל יזי ערם כי זמן להייה המלה מוקל מחזיקו
 מעותנו הייה בערם בוסע אמה זמן ביקל בערם לעלות
 למדינת היים אמה לכה כי זמן להיית פון היית לכה ואני
 בוסע ועליו לאני פון למדינת היים ילאת מעריכות פ'
 אמה מלה כי זמן להייתם חזקיים אני מוקל מן בקדוש
 זיוך הוא ומוחל רפס עליו היים עזרת רפס מן בעולם
 ילאת מעריכות אלהיו מלה לך מה לנתאנה החאה לו
 בקדוש זיוך הוא עלנפטי מן בעולם אמה לו מלה מה אמה
 מוקל ממני אמה השון ל עולם החאני נא את פשוץ ראה
 את בעזורה לך נאמר ויהארי ל'

לס
לס ע'ג

ומלה בן מאה ועלמים לך חזייה היית מיתת
 על מלה מוקנת לך ילתי בחייו הוא אמה ויהי כ' זקן ילתי
 זתבן (זחאלית כ') ומלה לא פ'תה עינין שחופ'.

לס
לס ע'ד

ואל ביז החזקה אמה מלה בתורה הן לקיפתי
 מיתין למא מלמאות נקראת על לס אחו אמה לו בקדוש זיוך
 הוא חס ולום ולמן הייא נקראת לנאמה זפט תדחת מלה
 ע'ג (מארי ע') ועוד אמה אפני רזון ל עולם
 למא כי הניסיים האלו לעלית על יזי ואל יזי אפני אחי

